

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1999-2000

17 MARS 2000

Projet de loi insérant une procédure de comparution immédiate dans le Code d'instruction criminelle

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

Nº 1 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 6

À l'article 216*quinquies*, § 1er, proposé du Code d'instruction criminelle, insérer entre les alinéas 1er et 2, un alinéa nouveau, rédigé comme suit :

«La victime n'est pas admise à se constituer partie civile à compter de cette convocation et jusqu'à son rejet éventuel par le juge d'instruction.»

Justification

Telle que la procédure de comparution immédiate est réglée actuellement, il y a un risque que l'action du procureur du Roi soit contrecarrée par le fait que la victime se constitue partie civile entre le moment où un mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate est demandé et celui où ce mandat est décerné par le

Voir:

Documents du Sénat:

2-347 - 1999/2000:

Nº 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1999-2000

17 MAART 2000

Wetsontwerp tot invoeging van een procedure van onmiddellijke verschijning in het Wetboek van strafvordering

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 1, van het Wetboek van strafvordering tussen het eerste en het tweede lid een nieuw lid invoegen, luidende :

«Vanaf deze oproeping kan het slachtoffer zich geen burgerlijke partij stellen, dit totdat deze oproeping is afgewezen door de onderzoeksrechter.»

Verantwoording

Zoals de snelrechtprocedure nu geregeld is, bestaat het gevaar dat het beleid van de procureur des Konings wordt doorkruist wanneer het slachtoffer zich burgerlijke partij stelt tussen het vorderen van een bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning en het verlenen van dit bevel door de onder-

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-347 - 1999/2000:

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

juge d'instruction. De par cette constitution de partie civile, le juge d'instruction est saisi de l'affaire « *in rem* » et il ne peut être dessaisi que par l'intermédiaire de la chambre du conseil. Dans un tel scénario, l'affaire resterait en suspens plus de vingt-quatre heures chez le juge d'instruction. Il est dès lors indiqué de préciser que la victime ne peut pas se constituer partie civile entre le moment où le procureur du Roi demande que soit décerné un mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate et celui où cette demande est rejetée par le juge d'instruction. Si le juge d'instruction accède à cette demande et décerne un mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate, l'affaire est renvoyée devant la juridiction de jugement. La personne lésée ne peut alors plus se constituer partie civile devant le juge d'instruction.

Nº 2 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 6

Compléter l'article 216*quinquies*, § 1er, dernier alinéa, proposé, par ce qui suit :

« , comme prévu à l'article 2, alinéa 2, de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes ».

Justification

Il est préférable de préciser la notification au prévenu qui vaut citation à comparaître en faisant référence à la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.

Nº 3 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 6

Compléter l'article 216*quinquies*, § 2, alinéa 1er, proposé, par les mots « ainsi qu'à l'avocat de l'inculpé ».

Justification

Dans son avis sur ce projet de loi (voir doc. Chambre, n°s 306-1 et 307-1, 1999/2000, p. 36), le Conseil d'État a déjà relevé qu'il convient de prévoir dans le texte que l'avocat du prévenu soit également informé par le procureur du Roi des lieu, jour et heure de l'audience prévue pour le jugement au fond. Comme le projet de loi omet encore de le faire, dans sa forme actuelle, le présent amendement tend à répondre à cette observation justifiée du Conseil d'État.

Nº 4 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 6

Supprimer le dernier alinéa de l'article 216*quinquies*, § 3, proposé.

zoeksrechter. Door die burgerlijke-partijstelling is de zaak *in rem* aanhangig bij de onderzoeksrechter en kan hij slechts ontslag krijgen via de raadkamer. Dat wil zeggen dat de zaak meer dan 24 uur zou aanslepen bij de onderzoeksrechter. Daarom is het aangewezen te vermelden dat het slachtoffer zich geen burgerlijke partij kan stellen vanaf de vordering van een bevel tot aanhouding met onmiddellijke verschijning door de procureur des Konings tot deze vordering is afgewezen door de onderzoeksrechter. Indien de onderzoeksrechter de vordering inwilligt en een bevel tot aanhouding met onmiddellijke verschijning verleent, is de zaak verwezen naar het vonnisderecht. Dan kan de benadeelde zich geen burgerlijke partij meer stellen voor de onderzoeksrechter.

Nr. 2 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 1, het laatste lid aanvullen als volgt :

« , zoals bepaald in artikel 2, tweede lid, van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden ».

Verantwoording

De kennisgeving aan de beklaagde die geldt als dagvaarding om te verschijnen wordt best nader omschreven zoals dit is bepaald in de wet van 4 oktober 1867 op de verzachtende omstandigheden.

Nr. 3 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 2, eerste lid, tussen de woorden « aan de gekende slachtoffers » en het woord « meegedeeld », de woorden « en aan de advocaat van de verdachte » invoegen.

Verantwoording

In zijn advies op dit wetsontwerp (zie Stukken Kamer, nrs. 306-1 en 307-1, 1999/2000, blz. 36) merkte de Raad van State reeds op dat in de tekst dient te worden bepaald dat ook de advocaat van de verdachte door de procureur des Konings moet worden ingelicht over de plaats, de dag en het uur van de rechtszitting voor het bodemgerecht. In het voorliggend wetsontwerp wordt dit echter nog steeds niet vermeld. Dit amendement wil tegemoet komen aan de terechte opmerking van de Raad van State.

Nr. 4 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 6

Het laatste lid van het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 3, doen vervallen.

Justification

Le mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate n'est pas susceptible d'opposition. Or, l'intéressé n'est pas toujours arrêté. Cela signifierait que les intéressés auraient moins de droits qu'un prévenu ordinaire. Est-ce à dire que le jugement doit être considéré comme rendu contradictoirement ? De plus, il n'est précisé à aucun endroit dans le projet de loi s'il peut y avoir opposition ou défaut en degré d'appel. Pour lever toute incertitude, il est dès lors préférable de supprimer cette disposition.

Nº 5 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 6

À l'article 216sexies, alinéa 2, proposé du Code d'instruction criminelle, insérer entre la première et la deuxième phrase une nouvelle phrase, rédigée comme suit :

« Si le mandat d'arrêt n'est pas signifié dans les 24 heures, le prévenu doit être remis en liberté. »

Justification

Le projet ne précise pas ce qu'il advient si le délai de 24 heures est dépassé. Si plus de 24 heures s'écoulent entre la privation de liberté et la notification du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate, l'intéressé doit être remis en liberté sauf si le procureur du Roi engage une autre procédure, par exemple en application de l'article 216quater du Code d'instruction criminelle. Le présent amendement tend dès lors à préciser expressément ce qu'il advient si le délai de 24 heures est dépassé.

Nº 6 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 6

Compléter l'article 216sexies, alinéa 2, proposé du Code d'instruction criminelle, par ce qui suit :

« Cette décision de maintien en détention est signifiée immédiatement. »

Justification

L'article 216sexies du Code d'instruction criminelle dispose que le tribunal peut renvoyer le dossier au procureur du Roi. La décision de maintien est motivée conformément à l'article 16, § 5, alinéas 1er et 2, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. Il n'est toutefois pas précisé que ce maintien en détention doit être signifié immédiatement. C'est pourtant indispensable, car le délai de 24 heures commence à courir à partir d'alors. Le présent amendement tend à combler cette lacune.

Verantwoording

Er is inzake het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning geen verzet mogelijk. Nochtans is de betrokkenen niet altijd aangehouden. Dit zou dan betekenen dat de betrokkenen minder rechten hebben dan een gewone beklaagde. Betekent dit dan dat het vonnis moet worden beschouwd als op tegenspraak te zijn gewezen ? Bovendien wordt in het wetsontwerp nergens vermeld of er in hoger beroep verzet of verstek mogelijk is. Om alle twijfel uit te sluiten, verdient het dan ook aanbeveling de betrokken bepaling te schrappen.

Nr. 5 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 216sexies, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, tussen de eerste en de tweede zin een nieuwe zin invoegen, luidende :

« Wordt dit bevel tot aanhouding niet betekend binnen vierentwintig uur, dan moet de beklaagde in vrijheid worden gesteld. »

Verantwoording

Er wordt niet vermeld wat er gebeurt als de termijn van 24 uur wordt overschreden. Als er meer dan 24 uur is verlopen tussen de vrijheidsbeneming en de betekening van het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning, dan moet de betrokkenen in vrijheid worden gesteld, tenzij de procureur des Konings een andere procedure opstart, bijvoorbeeld krachtens artikel 216quater van het Wetboek van strafvordering. Dit amendement strekt er dan ook toe uitdrukkelijk te vermelden wat er gebeurt indien die termijn van 24 uur wordt overschreden.

Nr. 6 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 6

Het voorgestelde artikel 216sexies, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering aanvullen als volgt :

« Deze beslissing tot handhaving wordt onmiddellijk betekend. »

Verantwoording

Artikel 216sexies van het Wetboek van strafvordering bepaalt dat de rechbank de zaak kan terugverwijzen naar de procureur des Konings. De beslissing tot handhaving van de hechtenis wordt overeenkomstig artikel 16, § 5, eerste en tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis met redenen omkleed. Er staat echter niet vermeld dat die handhaving van de hechtenis onmiddellijk moet worden betekend. Dit is nochtans onontbeerlijk, want de termijn van 24 uur begint vanaf dan te lopen. Dit amendement strekt ertoe deze lacune op te heffen.

Nº 7 DE M. VAN QUICKENBORNE

Chapitre IV — Intitulé

Dans l'intitulé du chapitre IV, «Dispositions modifiant la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive», remplacer le mot «modifiant» par le mot «complétant».

Justification

La «loi» insérant une procédure de comparution immédiate dans le Code d'instruction criminelle contient également des dispositions visant à compléter la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. L'intitulé du chapitre IV de cette «loi» est donc incorrect: il contient le mot «modifiant» au lieu de «complétant».

Nº 8 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 7

Compléter l'article 20bis, § 1er, proposé de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive par la disposition suivante :

«*Ce mandat est notifié immédiatement.*»

Justification

Réparation d'un oubli.

Nº 9 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 7

À l'article 20bis proposé de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, remplacer chaque fois les mots «le prévenu» par «l'inculpé».

Justification

Il s'agit effectivement de l'«inculpé». Voir également ci-dessus notre amendement n° 3 à l'article 6, article 216quinquies, § 2, alinéa 1er, du Code d'instruction criminelle.

Nº 10 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 7

Compléter l'article 20bis, § 1er, alinéa 2, proposé de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive par la disposition suivante :

«*Si cet avocat ne comparaît pas, le jugement est rendu comme si l'inculpé avait bénéficié de l'as-*

Nr. 7 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Hoofdstuk IV — Opschrift

In het opschrift van hoofdstuk IV, «Bepalingen tot wijziging van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis» het woord «wijziging» vervangen door het woord «aanvulling».

Verantwoording

De «wet» tot invoeging van een procedure van onmiddellijke verschijning in het Wetboek van strafvordering bevat ook bepalingen inzake aanvullingen van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis. De titel van hoofdstuk IV van deze «wet» is dus niet correct: er staat «wijziging» vermeld, dit moet «aanvulling» zijn.

Nr. 8 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 7

Het voorgestelde artikel 20bis, § 1, eerstelid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis aanvullen als volgt:

«*Dit bevel wordt onmiddellijk betekend.*»

Verantwoording

Rechting van een vergetelheid.

Nr. 9 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, de woorden «de beklaagde» telkens vervangen door de woorden «de verdachte».

Verantwoording

Dit moet uiteraard «de verdachte» zijn. Zie ook hoger ons amendement nr. 3 op artikel 6, artikel 216quinquies, § 2, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering.

Nr. 10 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 7

Het voorgestelde artikel 20bis, § 1, tweede lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, aanvullen als volgt:

«*Indien deze advocaat niet verschijnt, wordt er gevonnist alsof de verdachte was bijgestaan door een*

sistance d'un avocat. Le procureur du Roi ou son délégué doit être présent.»

Justification

La loi en projet prévoit qu'aucun mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate ne peut être délivré, à moins qu'un avocat soit présent pour assister l'inculpé, sauf si celui-ci refuse de se faire assister. L'on n'a cependant pas prévu le cas où l'avocat désigné ne se présente pas. La première phrase de l'amendement vise à préciser que l'on peut malgré tout considérer en l'occurrence que l'inculpé a bénéficié de l'assistance d'un avocat. La deuxième phrase de l'amendement vise à préciser que la présence du ministère public est requise en l'espèce.

N° 11 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 7

À l'article 20bis, § 4, proposé de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, remplacer les mots «la prise de la décision du juge d'instruction et son exécution» par les mots «la délivrance et l'exécution du mandat».

Justification

Il est illogique d'encore laisser le juge d'instruction décider de la mise en liberté provisoire. Il est préférable de laisser ce soin au juge de la comparution immédiate (juge du fond).

N° 12 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 7

À l'article 20bis, § 4, proposé de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, supprimer les mots suivants:

- article 35;
- article 36, § 1er, jusqu'à la notification prévue à l'article 216*quinquies*, § 1er, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle;
- article 36, § 3, depuis la notification prévue à l'article 216*quinquies*, § 1er, alinéa 2, du Code d'instruction criminelle jusqu'au jugement, ou si le tribunal fait application de l'article 216*septies* du même code;
- article 37.

Justification

L'article 35 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive n'est pas compatible avec le présent projet de loi: la procédure accélérée est en effet limitée à sept jours, délai au delà duquel il n'est plus possible d'imposer des conditions dans le cadre du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate.

advocaat. De procureur des Konings of zijn gemachte moet hierbij aanwezig zijn.»

Verantwoording

De wet eist dat geen bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning kan worden uitgevaardigd tenzij er een advocaat aanwezig is om de verdachte bij te staan, tenzij de verdachte weigert zich te laten bijstaan. Er is evenwel niet bepaald wat er gebeurt als de aangestelde advocaat niet komt opdagen. De eerste zin van het amendement strekt ertoe duidelijk te stellen dat men in dat geval dan toch mag aannemen dat de verdachte was bijgestaan door een advocaat. De tweede zin van het amendement strekt ertoe duidelijk te stellen dat het openbaar ministerie hierbij tegenwoordig moet zijn.

Nr. 11 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis, § 4, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, de woorden «Het nemen van de beslissing van de onderzoeksrechter en de tenuitvoerlegging ervan» vervangen door de woorden «De uitvaardiging en de tenuitvoerlegging van het bevel».

Verantwoording

Het is onlogisch om de onderzoeksrechter nog te laten beslissen over de voorlopige invrijheidssetting. Het is beter dit over te laten aan de snelrechter (de feitenrechter).

Nr. 12 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis, § 4, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, de volgende woorden doen vervallen:

- artikel 35;
- artikel 36, § 1, tot de in artikel 216*quinquies*, § 1, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering voorziene kennisgeving;
- artikel 36, § 3, vanaf de kennisgeving voorziend in artikel 216*quinquies*, § 1, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering tot het vonnis, of indien de rechtbank artikel 216*septies* van hetzelfde wetboek toepast;
- artikel 37.

Verantwoording

Artikel 35 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis is niet compatibel met dit wetsontwerp: snelrecht is immers beperkt tot 7 dagen, daarna kunnen er geen voorwaarden meer worden opgelegd in het raam van het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning.

Il en va de même pour l'article 36, §§ 1er et 3, et pour l'article 37 de la même loi. Il convient par conséquent de supprimer ces références.

Nº 13 DE M. VAN QUICKENBORNE

Art. 8

Remplacer l'ajout quel l'article 8 proposé d'apporter à l'article 33, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive parce qu' il suit :

« , ou s'il n'est pas condamné à une peine d'emprisonnement principale effective d'une durée supérieure à la détention subie, nonobstant son appel ».

Justification

Formulation plus claire.

Nº 14 DE MME NYSSENS

Art. 1er à 11

Supprimer les articles 1er à 11.

Justification

Pour les raisons expliquées lors des exposés généraux, nous ne pouvons soutenir les projets de loi qui nous sont présentés.

Nous sommes convaincus qu'il faut accélérer la justice. Nous croyons que cela est possible avec les instruments qui existent déjà, comme l'instruction ou la procédure accélérée par procès-verbal, pour autant que l'on donne les moyens adéquats et que l'on ait une politique globale et cohérente de lutte contre l'arriéré judiciaire. On pourrait même modifier la loi Franchimont pour qu'une détention préventive ordinaire, confirmée par la chambre du conseil, puisse avoir pour effet de renvoyer le prévenu devant une chambre correctionnelle dans un délai excessivement court ...

Au lieu de cela, le gouvernement a élaboré une procédure dont tout démontre à l'évidence qu'elle sera inutile, inadéquate, inadaptée, impraticable, expéditive, qu'elle portera atteinte au principe de l'égalité, dispendieuse, inefficace, discriminatoire, incohérente.

Elle sera particulièrement discriminatoire en ce qu'elle modifie l'esprit même de la détention préventive et les droits de la défense, notamment en ce qui concerne le moment où l'avocat peut intervenir dans la procédure.

En outre, le gouvernement a voulu calquer la procédure sur le droit français sans tenir compte des disparités fondamentales avec notre système, tel le délai de 24 heures, prévu par la Constitution, qui rend une telle procédure quasi inapplicable chez nous.

Hetzelfde geldt voor artikel 36, § 1 en § 3, en artikel 37 van die wet. Het verdient dan ook aanbeveling deze verwijzingen te schrappen.

Nr. 13 VAN DE HEER VAN QUICKENBORNE

Art. 8

De voorgestelde aanvulling van artikel 33, § 1, eerste lid, van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis vervangen als volgt :

« , of indien hij niet wordt veroordeeld tot een effectieve hoofdgevangenisstraf van langere duur dan de ondergane hechtenis, niettegenstaande zijn hoger beroep ».

Verantwoording

Duidelijker formulering.

Vincent VAN QUICKENBORNE.

Nr. 14 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 1 tot 11

Deze artikelen doen vervallen.

Verantwoording

Om de redenen die werden uiteengezet tijdens de algemene besprekking kunnen wij de ons voorgestelde wetsontwerpen niet steunen.

Wij zijn ervan overtuigd dat het gerecht sneller moet werken. Wij menen dat dat mogelijk is met de instrumenten die nu al bestaan zoals het vooronderzoek of de procedure van de oproeping bij proces-verbaal, voor zover voldoende middelen ter beschikking gesteld worden en er een samenhangend totaalbeleid gevoerd wordt ter verkleining van de gerechtelijke achterstand. Men zou zelfs de wet-Franchimont kunnen wijzigen om ervoor te zorgen dat een gewone voorlopige hechtenis, bevestigd door de raadkamer, tot gevolg kan hebben dat de beklaagde binnen een zeer korte termijn naar een correctionele kamer verwezen wordt ...

In plaats van dat alles heeft de regering een procedure in het leven geroepen waarvan nu al duidelijk blijkt dat ze nutteloos, niet geschikt, onaangepast, onuitvoerbaar en te voortvarend is en het gelijkheidsbeginsel schendt. Bovendien is ze duur, ondoeltreffend, discriminerend en onsamenvallend.

Ze zal buitengewoon discriminerend zijn omdat zij de geest zelf van de voorlopige hechtenis en de rechten van de verdediging wijzigt, in het bijzonder wat betreft het ogenblik waarop de advocaat in de rechtspleging kan tussenkomen.

De regering heeft daarenboven de procedure willen enten op het Franse recht zonder rekening te houden met de wezenlijke verschillen met ons systeem, zoals de termijn van 24 uur waarin de Grondwet voorziet, waardoor een dergelijke procedure bij ons nogenoeg niet kan worden toegepast.

Pour ces raisons, nous demandons dès lors le retrait du projet de loi. À titre subsidiaire, nous avons préparé une série d'amendements.

Nº 15 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement n° 14)

Art. 7bis (nouveau)

Insérer un article 7bis (nouveau), libellé comme suit : «Art. 7bis— Il est inséré dans la même loi un article 20ter rédigé comme suit :

«Art. 20ter. — Lorsqu'il est requis de décerner un mandat d'arrêt en application de l'article 20bis, § 1er, le juge d'instruction peut décider de continuer lui-même l'enquête, auquel cas il sera procédé conformément au chapitre VI du Code d'instruction criminelle et aux autres dispositions de la présente loi. Sa décision n'est susceptible d'aucun recours. »

Justification

Cet amendement s'inspire du système mis en place par la loi Franchimont du 12 mars 1998 à l'article 28septies du Code d'instruction criminelle instaurant la mini-instruction.

L'idée est de permettre au juge d'instruction, saisi de réquisitions du procureur du Roi de délivrer un mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate, de juger de l'opportunité, en fonction de la gravité ou de la complexité de l'affaire, de ne pas avoir recours à la procédure de comparution immédiate mais de mettre plutôt cette affaire à l'instruction en se saisissant du dossier et en procédant dans le cadre normal de la procédure d'instruction et éventuellement de la loi relative à la détention préventive.

Nº 16 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement n° 14)

Art. 6

Apporter à l'article 216quinquies proposé, les modifications suivantes :

A. Remplacer le § 3 par ce qui suit :

«§ 3. La comparution devant le tribunal a lieu au plus tôt après quatre jours mais dans les sept jours à compter de la délivrance du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate.

Le tribunal avertit le prévenu qu'il ne peut être jugé le jour même qu'avec son accord; toutefois, cet accord ne peut être recueilli qu'en présence de son avocat ou, si celui-ci n'est pas présent, d'un avocat commis d'office par le bâtonnier. Si le prévenu consent à être jugé séance tenante, mention en est faite au procès-

Om die redenen vragen wij derhalve de intrekking van het wetsontwerp. Subsidiair hebben wij een aantal amendementen voorbereid.

Nr. 15 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 7bis (nieuw)

Een artikel 7bis (nieuw) invoegen, luidende : «Art. 7bis—In dezelfde wet wordt een artikel 20ter ingevoegd, luidende :

«Art. 20ter. — Wanneer met toepassing van artikel 20bis, § 1, een aanhoudingsbevel gevorderd wordt, kan de onderzoeksrechter beslissen dat hij het gehele onderzoek zelf voortzet, in welk geval er verder wordt gehandeld overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk VI van het Wetboek van strafvordering en overeenkomstig de andere bepalingen van deze wet. Tegen zijn beslissing staat geen rechtsmiddel open. »

Verantwoording

Dit amendement steunt op het systeem dat door de wet Franchimont van 12 maart 1998 is ingevoegd in artikel 28septies van het Wetboek van strafvordering, dat het «mini-onderzoek» invoert.

Het is de bedoeling dat de onderzoeksrechter die zich moet buigen over de vordering van de procureur des Konings om een aanhoudingsbevel af te geven met het oog op onmiddellijke verschijning, de mogelijkheid krijgt te beslissen of het wegens de ernst of de ingewikkelheid van de zaak niet wenselijk is de procedure van de onmiddellijke verschijning niet toe te passen. Hij zou die zaak immers zelf kunnen onderzoeken door het dossier aan zich te trekken en voort te werken in het normale kader van een gerechtelijk onderzoek en eventueel van de wet betreffende de voorlopige hechtenis.

Nr. 16 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 6

In het voorgestelde artikel 216quinquies de volgende wijzigingen aanbrengen :

A. Paragraaf 3 vervangen als volgt :

«§ 3. De verschijning voor de rechtbank geschiedt na ten vroegste vier en ten hoogste zeven dagen te rekenen van de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning.

De rechtbank deelt de beklaagde mee dat hij de dag zelf alleen kan worden berecht als hij daarmee instemt; de beklaagde kan die instemming evenwel alleen geven in aanwezigheid van zijn advocaat of, indien deze niet aanwezig is, van een advocaat die door de staatshouder ambtshalve wordt aangesteld.

verbal de l'audience. Le tribunal statue soit séance tenante soit dans les cinq jours de la mise en délibéré. »

B. Ajouter un § 4, rédigé comme suit :

« § 4. Si le prévenu ne consent pas à être jugé séance tenante, le tribunal renvoie à une prochaine audience qui doit avoir lieu dans un délai qui ne peut être inférieur à deux semaines, sauf renonciation expresse du prévenu, ni supérieur à six semaines. »

Justification

Compte tenu du caractère exceptionnel de la nouvelle procédure et du peu de temps laissé tant à la victime pour s'organiser qu'au prévenu pour préparer sa défense, nous pensons qu'il faut permettre au prévenu, lorsqu'il comparaît, de pouvoir bénéficier d'un délai plus long si celui-ci estime avoir besoin de temps supplémentaire pour préparer sa défense. Dans cette perspective, il convient de prévoir un renvoi à une prochaine audience qui devra se tenir dans un délai raisonnable, soit entre deux et six semaines. Cette mesure responsabilise le prévenu car il sait que sa détention risque de se prolonger durant ce délai. Ce garde-fou ne semble pas remis en cause dans le système français et était proposé dans le projet de loi de 1993 qui a été retiré par la suite.

Stemt de beklaagde ermee in terstond te worden berecht, dan wordt daarvan melding gemaakt op het zittingsblad. De rechtsbank doet dan meteen uitspraak of binnen vijf dagen nadat de zaak in beraad is genomen. »

B. Een § 4 toevoegen, luidende :

« § 4. Stemt de beklaagde er niet mee in terstond berecht te worden, dan verwijst de rechtsbank de zaak naar een volgende terechting die moet plaatsvinden ten vroegste twee weken later, tenzij de beklaagde daarvan uitdrukkelijk afziet, en ten hoogste zes weken later. »

Verantwoording

Gelet op het uitzonderlijke karakter van de nieuwe procedure en van de vrij korte tijd die zowel aan het slachtoffer gelaten wordt om zich te organiseren als aan de beklaagde om zijn verdediging voor te bereiden, zijn wij van mening dat de beklaagde, wanneer hij verschijnt, over meer tijd moet kunnen beschikken om zijn verdediging voor te bereiden, indien hij dat nodig acht. Daartoe is het wenselijk de zaak te verwijzen naar een volgende terechting die moet plaatshebben binnen een redelijke termijn, dat wil zeggen twee tot zes weken later. Die maatregel zal de beklaagde zeker tot nadenken stemmen want hij weet dat zijn aanhouding gedurende die termijn verlengd dreigt te worden. Die regeling lijkt in het Franse systeem niet ter discussie te staan en was ook voorgesteld in het wetsontwerp van 1993, dat vervolgens is ingetrokken.

Nº 17 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement nº 14)

Art. 6

À l'article 216*quinquies* proposé, supprimer, au § 3, la phrase «Le jugement n'est pas susceptible d'opposition.»

Justification

Le droit d'opposition fait partie des garanties générales des droits de la défense. On ne peut, à fortiori, dans le cadre d'une procédure d'exception, déroger à ce droit fondamental.

Art. 6

In § 3 van het voorgestelde artikel 216*quinquies* de volzin «Tegen dit vonnis kan geen verzet worden gedaan.» doen vervallen.

Verantwoording

Het recht van verzet maakt deel uit van de algemene garanties inzake de rechten van de verdediging. Men mag, *a fortiori* in het kader van een uitzonderingsprocedure, geen afbreuk doen aan dit fundamentele recht.

Nº 18 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement nº 14)

Art. 7

À l'article 20*bis* proposé, insérer, au début du § 1er, alinéa 1er, les mots suivants : «Hormis le cas de manifestations publiques ou d'infractions commises à l'occasion d'un conflit social,».

Nr. 17 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20*bis* de aanhef van § 1, eerste lid, doen luiden als volgt : «Behalve bij openbare betogeningen of misdrijven gepleegd naar aanleiding van een sociaal conflict kan de procureur des Konings...».

Justification

Le Conseil d'État insiste pour la détermination très rigoureuse du domaine d'application de la procédure de comparution, spécialement lorsque des infractions sont commises dans le cadre de manifestations diverses. Dans l'exposé des motifs, le gouvernement affirme que la nouvelle procédure « n'est pas un instrument juridique susceptible d'être employé pour prendre position dans le cadre de manifestations publiques ou de troubles consécutifs d'une situation de malaise social » car dans de pareils cas « la sérenté nécessaire pour replacer les faits délictueux éventuellement commis à l'occasion de l'exercice des libertés garanties par la Constitution, dans leur juste perspective, fait défaut ». Les propos du gouvernement dans cet exposé n'ont aucune valeur légale. Tout au plus serviront-ils à interpréter la loi. Dans la mesure où le champ d'application de la nouvelle procédure est très large, confère de larges pouvoirs aux procureurs du Roi et au collège des procureurs généraux, cette restriction doit être inscrite dans le texte légal.

Nº 19 DE MME NYSENNS

(Amendement subsidiaire à son amendement nº 14)

Art. 7

À l'article 20bis proposé, remplacer le § 1er, 1°, parce qui suit:

« 1° le fait est punissable d'un emprisonnement correctionnel principal de deux ans sans excéder sept ans en application de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes; »

Justification

En réponse à l'avis rendu par le Conseil d'État, notre intention, en tant que législateur, est de limiter le champ d'application de la nouvelle procédure, de s'inspirer du modèle français et de permettre au procureur du Roi de pouvoir choisir la médiation pénale, conformément à l'article 216ter du Code d'instruction criminelle, qui requiert une peine maximale de deux ans. En France, la plupart des condamnations en procédure accélérée ont trait à des faits punissables de 3 à 5 ans. Un champ d'application trop large risque d'entraîner des « encombremens ».

Nº 20 DE MME NYSENNS

(Amendement subsidiaire à son amendement nº 14)

Art. 7

À l'article 20bis proposé, remplacer le § 1er, 2°, alinéa premier, par ce qui suit:

« 2° l'affaire est simple, en état d'être jugée et l'infraction est flagrante, dans la mesure où l'individu est pris sur le fait. »

Justification

Dans la ligne de l'analyse du Conseil d'État, nous pensons qu'il faut définir strictement le domaine d'application de la procédure,

Verantwoording

De Raad van State legt er de nadruk op dat het toepassingsgebied van de procedure van onmiddellijke verschijning heel nauwkeurig moet worden bepaald, in het bijzonder wanneer misdrijven worden gepleegd in het kader van diverse evenementen. De regering geeft in de memoria de toelichting het volgende te kennen: « de nieuwe procedure [is] geen rechtsmiddel dat nuttig kan worden gehanteerd om een standpunt in te nemen in het kader van openbare betogeningen of van ordeverstoringen als gevolg van maatschappelijk onbehagen ». Ze voegt eraan toe dat in dergelijke situaties het « immers aan de nodige sereniteit ontbreekt om misdrijven die eventueel worden gepleegd naar aanleiding van de uitoefening van de grondwettelijk gewaarborgde vrijheden in het juiste perspectief te beschouwen ». Wat de regering in de memoria de toelichting zegt heeft geen wettelijke waarde. Ten hoogste kan het gebruikt worden om de wet te interpreteren. Aangezien het toepassingsgebied van de wet zeer ruim is en veel macht verleent aan de procureurs des Konings en het college van procureurs-generaal, dient deze beperking in de wet te worden opgenomen.

Nr. 19 VAN MEVROUW NYSENNS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis het 1° van § 1 vervangen als volgt:

« 1° het feit wordt gestraft met een correctionele hoofdgevangenisstraf van twee jaar die overeenkomstig de wet van 4 oktober 1867 inzake de verzachtende omstandigheden zeven jaar niet te boven gaat; »

Verantwoording

Aansluitend bij het advies van de Raad van State, is het onze bedoeling als wetgever in navolging van het Franse model, het toepassingsgebied van de nieuwe procedure te beperken en de procureur des Konings in staat te stellen de bemiddeling in strafzaken te kiezen in overeenstemming met artikel 216ter van het Wetboek van strafvordering, dat een maximumstraf van twee jaar eist. In Frankrijk hebben de meeste veroordelingen volgens de snelrechtprecedure betrekking op feiten die strafbaar zijn met 3 tot 5 jaar. Een te ruim toepassingsgebied kan overbelasting veroorzaken.

Nr. 20 VAN MEVROUW NYSENNS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis, het eerste lid van § 1, 2°, vervangen als volgt:

« 2° het gaat om een eenvoudige zaak die in staat van wijzen is en om een op heterdaad ontdekt misdrijf waarbij de betrokkenen wordt betrapt terwijl hij het pleegt. »

Verantwoording

In de lijn van de analyse van de Raad van State zijn wij van mening dat de toepassingssfeer van de procedure strikt moet

en la réservant aux cas dans lesquels l'affaire est simple, en état d'être jugée et où la culpabilité du prévenu est indiscutable. Un délit qui est réputé flagrant ou qui vient de se produire et à propos duquel on a relevé des traces n'apporte que des indices de culpabilité et non des certitudes. Il faut donc limiter l'application de la procédure à l'hypothèse du flagrant délit, limitée au cas où l'individu est pris sur le fait, ainsi que le suggère le Conseil d'État.

Nº 21 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement n° 14)

Art. 7

Apporter à l'article 20bis proposé, les modifications suivantes :

A. Insérer, au § 1er, un nouvel alinéa, libellé comme suit :

«Le procureur du Roi fait procéder à une enquête sociale.»

B. Au § 3, alinéa 1er, entre les mots «à l'article 18, § 1er,» et les mots «après avoir entendu la personne», insérer les mots «après avoir pris connaissance de l'enquête sociale demandée par le procureur du Roi et»

Justification

Étant donné le profil des personnes qui va être visé par la nouvelle procédure — on peut s'attendre à un véritable «tribunal des paumés» —, la personnalité du prévenu est déterminante. Vu la nature très particulière de cette nouvelle procédure et le risque que le magistrat doive se prononcer «à l'aveugle», sans le recul du temps nécessaire, il nous semble essentiel d'enrichir le dossier d'une enquête sociale rapide obligatoire. Avant de décerner le mandat, le juge d'instruction pourra ainsi se faire une meilleure idée des garanties de «présentation» du prévenu.

Nº 22 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement n° 14)

Art. 7

Remplacer le § 5 de l'article 20bis proposé par ce qui suit :

«§ 5. Le mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate est valable jusqu'au prononcé du jugement pour autant que celui-ci intervienne dans les 6 semaines de l'ordonnance. À défaut, le prévenu est immédiatement mis en liberté.»

Justification

Voir amendement n° 16.

worden afgebakend en alleen mag gelden voor zaken die eenvoudig zijn, in staat van wijzen en waarin de schuld van de beklaagde onbetwistbaar is. Een misdrijf dat wordt beschouwd als op heterdaad ontdekt of dat pas is gepleegd en waarvan sporen zijn ontdekt, geeft slechts aanwijzingen van schuld en geen zekerheden. Zoals de Raad van State voorstelt, moet de toepassing van de procedure dus worden beperkt tot de betrapping op heterdaad.

Nr. 21 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis de volgende wijzigingen aanbrengen :

A. In § 1 een nieuw lid invoegen, luidende :

«De procureur des Konings laat een maatschappelijke enquête uitvoeren.»

B. In § 3, eerste lid, na de woorden «te worden gehoord», de woorden «en na kennismeming van de door de procureur des Konings gelaste maatschappelijke enquête» invoegen.

Verantwoording

Gezien het zeer specifieke profiel van de mensen waarop deze nieuwe procedure is gericht — men kan een ware «sukkelaarsrechtbank» verwachten — is de persoonlijkheid van de beklaagde doorslaggevend. Gelet op het zeer specifieke karakter van deze nieuwe procedure en op het risico dat de magistraat «blindelings» uitspraak moet doen, lijkt het ons belangrijk het dossier aan te vullen met een snel en verplicht uit te voeren maatschappelijke enquête. Vooraleer het bevel tot aanhouding uit te vaardigen, zal de onderzoeksrechter op die manier beter kunnen inschatten hoe sluitend de waarborg is dat de beklaagde daadwerkelijk zal verschijnen.

Nr. 22 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 7

Paragraaf 5 van het voorgestelde artikel 20bisvervangen als volgt :

«§ 5. Het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning is geldig tot de uitspraak van het vonnis op voorwaarde dat ze wordt gedaan binnen zes weken te rekenen van de beschikking. Zo niet, dan wordt de beklaagde onmiddellijk in vrijheid gesteld.»

Verantwoording

Zie amendement nr. 16.

Nº 23 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement n° 14)

Art. 11

Supprimer cet article.

Justification

Rien ne justifie que l'on déroge à la règle normale selon laquelle la loi entre en vigueur le dixième jour après la publication.

Nº 24 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement n° 14)

Art. 6bis (nouveau)

Insérer un article 6bis (nouveau), rédigé comme suit:

«Art. 6bis. — Les barreaux concluent un protocole d'accord avec les magistrats concernés en vue d'organiser les permanences dans le cadre de la procédure de comparution immédiate.»

Nº 25 DE MME NYSSENS

(Amendement subsidiaire à son amendement n° 14)

Art. 6ter (nouveau)

Insérer un article 6ter (nouveau), rédigé comme suit:

«Art. 6ter. — Le procureur du Roi organise une permanence pour les victimes aux fins de la procédure de comparution immédiate.»

Justification

Comme à l'amendement n° 7 au projet (n° 2-348/2), cette nouvelle procédure, lourde, nécessite des permanences, qui constituent des éléments essentiels de la «chaîne de production».

Clotilde NYSSENS.

Nº 26 DE M. MOUREAUX ET CONSORTS

Art. 7

À l'article 20bis proposé, compléter le § 1er, 1°, par les mots :

«ou est punissable aux termes de la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme et la xénophobie et de la loi du 23 mars 1995

Nr. 23 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 11

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Er is geen reden om af te wijken van de normale regel die zegt dat een wet in werking treedt op de tiende dag na die waarop zij in *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

Nr. 24 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 6bis (nieuw)

Een artikel 6bis (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 6bis. — De balies sluiten met de betrokken magistraten een protocolakkoord om de wachtdiensten voor de procedure van onmiddellijke verschijning te regelen.»

Nr. 25 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subsidiair amendement op haar amendement nr. 14)

Art. 6ter (nieuw)

Een artikel 6ter (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 6ter. — De procureur des Konings organiseert voor de procedure van onmiddellijke verschijning een wachtdienst voor slachtoffers.»

Verantwoording

Zoals opgemerkt in amendement nr. 7 op het tweede ontwerp (nr. 2-348/2) vereist deze nieuwe, logge procedure dat er, als essentieel element in de «productieketen», wachtdiensten worden georganiseerd.

Nr. 26 VAN DE HEER MOUREAUX C.S.

Art. 7

Het 1° van het voorgestelde artikel 20bis, § 1, aanvullen met de woorden :

«of wordt gestraft overeenkomstig de wet van 30 juli 1981 tot bestrafing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden en de wet van 23 maart

tendant à réprimer la négation, la minimisation, la justification ou l'approbation du génocide commis par le régime national-socialiste allemand pendant la seconde guerre mondiale; ».

Justification

Le ministre de la Justice n'a que partiellement rencontré les remarques émises par la section de législation du Conseil d'État quant au respect du principe de légalité puisque par une disposition de pure procédure libellée de manière générale (infractions pouvant donner lieu à une peine correctionnelle d'emprisonnement principal d'un an sans pouvoir excéder dix ans), le projet de loi affecte l'entièreté de la politique pénale qui doit d'abord être l'œuvre du législateur, quant aux valeurs sociales que la société entend protéger, avant d'être délimitée, quant aux poursuites, par le ministre et le collège des procureurs généraux.

Si, dans les faits et les déclarations, l'application de la procédure de comparution immédiate à certains délits est clairement circonscrite dans l'exposé des motifs (hooliganisme et délinquance urbaine) et qu'elle semble par ailleurs exclue en ce qui concerne la consommation de cannabis ou les conflits sociaux, la lettre du texte laisse la porte ouverte à bien des interprétations contradictoires.

Ainsi, en ce qui concerne les incriminations portée par la loi du 30 juillet 1981 tendant à réprimer certains actes inspirés par le racisme et la xénophobie, certaines donnent lieu à des peines allant de un mois à un an (articles 1er à 3), alors que d'autres vont de deux mois à deux ans, voire dix à quinze ans (article 4). Les premières incriminations se soldent par des peines d'un an au plus (c'est le cas également de la loi du 23 mars 1995 réprimant le révisionnisme); il est dès lors douteux qu'elles tombent dans le champ d'application du projet.

Or, il s'agit de faire montre de cohérence. Dès lors que le constituant lui-même a dénié aux délits racistes commis par voie de presse le bénéfice de la protection que constitue la cour d'assises, cela signifie que, à travers de l'article 150 de la Constitution, l'immense majorité de la société a voulu montrer sa réprobation à l'encontre des délits racistes en général. Il ne faut par ailleurs pas se cacher que la correctionnalisation constitutionnelle de ces délits, quand ils sont commis par voie de presse, découlait notamment des réticences des parquets à poursuivre ce type d'infractions.

Aussi, quand bien même l'article 20bis, dont l'insertion dans la loi sur la détention préventive est actuellement projetée, s'appliquerait-il dans les cas visés par les articles 1er à 3 de la loi du 30 juillet 1981 (*quod non* puisque le ministre a expliqué devant la Commission de la Justice de la Chambre qu'étaient visés les actes pouvant être munis d'une peine supérieure à un an: doc. Parl. Chambre, n° 306/004, p. 92), est-il souhaitable de clairement indiquer dans le projet que tous les actes racistes pourront faire l'objet de la procédure de comparution immédiate.

Le ministre de la Justice vient certes de faire part de sa volonté de demander au collège des procureurs généraux la poursuite des délits racistes mais pas de les faire rentrer dans le champ d'application du présent projet. Or, si l'on a notamment égard aux tracts et écrits à caractère raciste, et indépendamment de la levée de l'obstacle qui consiste en la désignation d'un parlementaire revêtu de l'immunité, il y a flagrant délit dès leur publication et leur distribution.

1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de Tweede Wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd; ».

Verantwoording

De minister van Justitie is slechts gedeeltelijk tegemoetgekomen aan de opmerkingen van de afdeling Wetgeving van de Raad van State over de naleving van het wettelijkheidsbeginsel. Door een algemeen geformuleerde zuiver procedurale regel (misdrijven die aanleiding kunnen geven tot een correctionele hoofdgescreve straf van een jaar zonder dat deze straf tien jaar te boven mag gaan) oefent het ontwerp immers invloed uit op het gehele strafrechtelijk beleid dat op de eerste plaats, wat betreft de maatschappelijke waarden die de maatschappij wenst te beschermen, het werk moet zijn van de wetgever en daarna van de minister en het college van procureurs-generaal die verdere beperkingen aanbrengen op het vlak van de strafvervolging.

Hoewel de procedure van onmiddellijke verschijning in de feiten en volgens de verklaringen een duidelijk afgebakend toepassingsgebied krijgt in de memorie van toelichting (hooliganisme en stadsdelinquentie) en zelfs uitgesloten blijkt te zijn in geval van cannabisgebruik en in sociale conflicten, liggen er volgens de letter van de wet toch heel wat tegenstrijdige interpretaties open.

Zo zijn er een aantal strafbaarstellingen in de wet van 30 juli tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden die aanleiding geven tot straffen gaande van een maand tot een jaar (artikelen 1 tot 3), terwijl andere straffen van twee maanden tot twee jaar gaan, of zelfs van tien tot vijftien jaar (artikel 4). Aangezien de eerste strafbaarstellingen straffen opleveren van ten hoogste een jaar (dat geldt ook voor de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het revisionisme), is het twijfelachtig dat ze onder de toepassing van het voorliggende ontwerp vallen.

Het is echter noodzakelijk coherent te blijven. Het feit dat de grondwetgever zelf racistische persdelicten de bescherming vanwege het assisenhof ontnomen heeft, betekent immers dat het overgrote deel van de samenleving door middel van artikel 150 van de Grondwet zijn afkeuring heeft willen tonen ten aanzien van racistische misdrijven in het algemeen. Het is anderzijds geen geheim dat de grondwettelijke correctionalisering van deze misdrijven, wanneer het om persmisdrijven gaat, met name voortgekomen is uit de terughoudendheid van de parketten om dit soort misdrijven te vervolgen.

Zelfs al zou artikel 20bis, dat volgens het ontwerp in de wet op de voorlopige hechtenis ingevoegd zal worden, van toepassing zijn op de gevallen bedoeld in de artikelen 1 tot 3 van de wet van 30 juli 1981 (*quod non* aangezien de minister voor de Kamercommissie voor de Justitie verklaard heeft dat de wet feiten beoogt die bestraft kunnen worden met gescreve straf van meer dan een jaar, zie Stuk Kamer, nr. 306/4, blz. 92), dan nog is het wenselijk duidelijk in het ontwerp te vermelden dat alle racistische daden in aanmerking kunnen komen voor de procedure van onmiddellijke verschijning.

De minister van Justitie heeft weliswaar zijn wil getoond om het college van procureurs-generaal te vragen racistische misdrijven te vervolgen maar wil die delicten niet opnemen in het toepassingsgebied van deze wet. Als men onder meer rekening houdt met het bestaan van pamfletten en geschriften met een racistische inslag, en los van de vraag hoe het obstakel overwonnen moet worden wanneer hierin een parlementslid aangewezen wordt dat onschendbaar is, dan is er een op heterdaad ontdekt misdrijf zodra deze pamfletten en geschriften gepubliceerd en verspreid worden.

Qui plus est, faire rentrer les délits racistes dans le champ d'application du présent projet serait de nature à atténuer les craintes, pour partie justifiées, de ceux qui y voient les prémisses d'une justice de classe et qu'il est d'abord dirigé contre les délinquants d'origine étrangère, eussent-ils la nationalité belge.

Philippe MOUREAUX.
Josy DUBIÉ.
Marc HORDIES.
Jean-François ISTASSE.
Mohamed DAIF.
Frans LOZIE.

Nº 27 DE M. HORDIES

Art. 7

Compléter l'article 20bis, § 1er, proposé, par un 3° libellé comme suit :

« 3° l'infraction n'est pas commise à l'occasion d'un conflit social. ».

Justification

Comme le Conseil d'État l'avait soulevé, le domaine d'application de la procédure de comparution doit être défini de façon rigoureuse.

Le gouvernement affirme que le projet n'est pas «un instrument juridique susceptible d'être employé pour prendre position dans le cadre de manifestations publiques ou de troubles consécutifs d'une situation de malaise social». Le gouvernement motive d'ailleurs sa déclaration en notant que la procédure de comparution immédiate ne permettrait pas de les replacer dans leur juste perspective.

Nous partageons les craintes des organisations syndicales qui constatent que le projet peut trouver à s'appliquer à des infractions commises à l'occasion de manifestations publiques ou de conflits sociaux. De tels faits correspondent généralement à la définition du flagrant délit. En effet, le texte n'exclut pas explicitement les infractions commises dans de telles circonstances.

Marc HORDIES.
Frans LOZIE.
Philippe MOUREAUX.
Josy DUBIÉ.

Nº 28 DE MME NYSSENS

Intitulé

Remplacer l'intitulé du projet par ce qui suit :

« Projet de loi insérant une procédure de comparution immédiate dans le Code d'instruction criminelle, modifiant la loi du 17 avril 1878 contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale, la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive et la

Indien men de racistische misdrijven in het toepassingsgebied van dit wetsontwerp opneemt, kan men bovendien de voor een deel gerechtvaardigde angst wegnemen van degenen die hierin een aanzet zien voor een klassenjustitie die op de eerste plaats gericht is tegen delinquenten van vreemde afkomst, zelfs al hebben ze de Belgische nationaliteit.

Nr. 27 VAN DE HEER HORDIES

Art. 7

Het voorgestelde artikel 20bis, § 1, aanvullen met een 3°, luidende :

« 3° het misdrijf niet is gepleegd naar aanleiding van een sociaal conflict »..

Verantwoording

Zoals de Raad van State heeft opgemerkt, moet de werkings-sfeer van de procedure van onmiddellijke verschijning zeer nauwkeurig worden afgebakend.

De regering beweert dat deze procedure « geen rechtsmiddel is dat nuttig kan worden gehanteerd om een standpunt in te nemen in het kader van openbare betogeningen of van ordeverstoringen als gevolg van maatschappelijk onbehagen ». De regering motiveert deze uitspraak door erop te wijzen dat de procedure van onmiddellijke verschijning niet toestaat deze gebeurtenissen in het juiste perspectief te beschouwen.

Wij delen de vrees van de vakbonden die vaststellen dat het ontwerp kan toegepast worden op misdrijven gepleegd naar aanleiding van openbare betogeningen of sociale conflicten. Dergelijke feiten vallen immers meestal onder de definitie van ontdekking op heterdaad. De tekst sluit misdrijven gepleegd in deze omstandigheden immers niet uitdrukkelijk uit.

Nr. 28 VAN MEVROUW NYSSENS

Opschrift

Het voorgestelde opschrift vervangen als volgt :

« Wetsontwerp tot invoeging van een procedure van onmiddellijke verschijning in het Wetboek van strafvordering en tot wijziging van de wetten van 17 april 1878 houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van strafvordering, van 20 juli 1990 betref-

loi du 29 juin 1964 concernant la suspension, le sursis et la probation».

Justification

Suggestion légistique.

Nº 29 DE MME NYSSENS

Art. 2

Dans le texte français de cet article, remplacer les mots «contenant le titre préliminaire du Code d'instruction criminelle» par les mots «contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale».

Justification

Suggestion légistique.

Nº 30 DE MME NYSSENS

Art. 3

Dans la modification proposée à l'article 182, remplacer les mots «soit par la comparution immédiate» par les mots «soit par la convocation aux fins de comparution immédiate».

Justification

Suggestion légistique.

Nº 31 DE MME NYSSENS

Art. 6

À l'article 216*quinquies* proposé, remplacer l'alinéa 1 du § 1er par ce qui suit:

«Le procureur du Roi convoque, aux fins de comparution immédiate devant le tribunal correctionnel, toute personne qui, en application de l'article 20bis de la loi du 20 juillet 1990 sur la détention préventive, est détenue ou a été laissée en liberté aux conditions des articles 35 et 36 de la dite loi.»

Justification

Suggestion légistique.

fende de voorlopige hechtenis en van 29 juni 1964 betreffende de opschoring, het uitstel en de probatie».

Verantwoording

Wetgevingstechnische verbetering.

Nr. 29 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 2

In de Franse tekst van artikel 2 de woorden «contenant le titre préliminaire du Code d'instruction criminelle» vervangen door de woorden «contenant le titre préliminaire du Code de procédure pénale».

Verantwoording

Wetgevingstechnische verbetering.

Nr. 30 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 3

Indetekstvoorgesteldvoorartikel 182dewoorden «hetzij door de onmiddellijke verschijning» vervangen door de woorden «hetzij door de oproeping met het oog op de onmiddellijke verschijning».

Verantwoording

Wetgevingstechnische verbetering.

Nr. 31 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 6

Het eerste lid van het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 1, vervangen als volgt:

«De procureur des Konings roept met het oog op onmiddellijke verschijning voor de correctionele rechtbank eenieder op die, overeenkomstig artikel 20bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, in hechtenis wordt gehouden of in vrijheid is gesteld met inachtneming van de voorwaarden omschreven in artikel 35 en 36 van vooroemde wet.»

Verantwoording

Wetgevingstechnische verbetering.

Nº 32 DE MME NYSSENS

Art. 6

Dans le texte français de l'article 216*quinquies* proposé, remplacer au dernier alinéa du § 1er, les mots « *ainsi que l'indication de l'article 91* » par les mots « *et reproduit le texte de l'article 91* ».

Justification

Suggestion légitique. Harmonisation des versions néerlandaise et française.

Nº 33 DE MME NYSSENS

Art. 6

Compléter l'article 216*septies* proposé, par ce qui suit : « *Dans ce cas, le tribunal statue sur le maintien du prévenu en détention.* »

Justification

Le projet ne précisant pas ce qu'il advient de la détention lorsque le tribunal décide d'auditionner des témoins ou de procéder à une enquête sociale, contrairement à l'article 216*sexies*, la libération devrait intervenir après 7 jours. Cette conséquence risque de dissuader le tribunal de remettre l'affaire à une audience ultérieure.

Nº 34 DE MME NYSSENS

Art. 7

Apporter à l'article 20*bis* proposé, les modifications suivantes :

A. Au § 3, alinéa 1er, insérer les mots « *le procureur du Roi* », entre les mots « *entendu* » et « *la personne* ».

B. Compléter le même alinéa par ce qui suit : « *Celui-ci peut déposer des conclusions.* »

Justification

Ainsi que cela a été relevé lors des auditions, le projet de loi ne semble pas prévoir l'audition du procureur du Roi — de telle sorte que l'on ne puisse pas parler de véritable débat contradictoire — ni la possibilité pour l'avocat du prévenu de déposer des conclusions.

Nº 35 DE MME NYSSENS

Art. 7

À l'article 20*bis* proposé, compléter le 8e tiret du § 4, par les mots « *à l'exception du dernier alinéa dudit paragraphe* ».

Nr. 32 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 6

In de Franse tekst van het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 1, laatste lid, de woorden « *ainsi que l'indication de l'article 91* » vervangen door de woorden « *et reproduit le texte de l'article 91* ».

Verantwoording

Wetgevingstechnische verbetering. De Nederlandse en de Franse versie worden op elkaar afgestemd.

Nr. 33 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 6

Het voorgestelde artikel 216*septies* aanvullen als volgt : « *In dat geval beslist de rechtbank dat de beklaagde in hechtenis blijft.* »

Verantwoording

Aangezien het ontwerp niet vermeldt hoe de hechtenis verder verloopt wanneer de rechtbank beslist heeft getuigen te verhoren of een maatschappelijke enquête te verrichten, zou de invrijheidstelling in tegenstelling tot artikel 261*sexies* na 7 dagen moeten plaatsvinden. Dit gevolg kan de rechtbank ervan afbrengen de zaak uit te stellen tot een latere terechtzitting.

Nr. 34 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20*bis* de volgende wijzigingen aanbrengen :

A. In § 3, eerste lid, de woorden « *aan de persoon die* » vervangen door de woorden « *na de procureur des Konings en de persoon die* ».

B. Datzelfde eerste lid aanvullen als volgt : « *De advocaat kan conclusies indienen.* »

Verantwoording

Zoals al bleek tijdens de hoorzittingen, lijkt het wetsontwerp niet te bepalen dat de procureur des Konings wordt gehoord — zodat niet kan worden gesproken van een echt debat op tegenspraak — en ook niet dat de advocaat van de beklaagde conclusies kan indienen.

Nr. 35 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 7

Het achtste streepje van het voorgestelde artikel 20*bis*, § 4, aanvullen met de woorden « *met uitzondering van het laatste lid van die paragraaf* ».

Justification

La référence de l'article 28, § 1 aux chapitres III, IV et V de la loi sur la détention préventive peut entrer en conflit avec les articles repris au § 4.

Nº 36 DE MME NYSSENS

Art. 7

Au § 6 de l'article 20bis proposé, supprimer la partie de phrase «et tant que la notification prévue à l'article 216quinquies, § 1er, alinéa 2, n'est pas intervenue».

Justification

Cette restriction empêche le juge d'instruction de se fonder sur des éléments nouveaux pour prononcer la mainlevée du mandat d'arrêt. Nous préférons en rester à la version initiale du projet tel que déposé à la Chambre.

Nº 37 DE MME NYSSENS

Art. 7

Remplacer le § 7 de l'article 20bis proposé par ce qui suit : « § 7. Les ordonnances visées au présent article ne sont susceptibles d'aucun recours. »

Justification

Suggestion légitique.

Nº 38 DE MME NYSSENS

Art. 6

Au § 2, alinéa 1er, de l'article 216quinquies proposé, supprimer le mot «connues».

Justification

Le terme «connues» est superflu : comment donner une information à quelqu'un que l'on ne connaît pas ? En outre, ce projet ne donne aucune garantie d'indemnisation des victimes car dans la plupart des cas, on réservera les intérêts civils mais on créera de la sorte un encombrant arrière de prosécutons de causes.

Clotilde NYSSENS.

Verantwoording

De verwijzing in artikel 28, § 1, naar de hoofdstukken III, IV en V van de wet betreffende de voorlopige hechtenis kan in conflict komen met de artikelen vervat in § 4.

Nr. 36 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 7

In § 6 van het voorgestelde artikel 20bis, het zinsdeel «Zolang de kennisgeving bedoeld in artikel 216quinquies, § 1, tweede lid, niet heeft plaatsgevonden, kan de onderzoeksrechter» vervangen door de woorden «De onderzoeksrechter kan».

Verantwoording

Die beperking verhindert dat de onderzoeksrechter zich op nieuwe elementen kan baseren om de opheffing van het bevel tot aanhouding uit te spreken. Wij wensen ons te houden aan de oorspronkelijke versie van het ontwerp zoals het bij de Kamer is ingediend.

Nr. 37 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 7

Paragraaf 7 van het voorgestelde artikel 20bisvervangen als volgt : « Tegen de beschikkingen bedoeld in dit artikel kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend. »

Verantwoording

Wetgevingstechnische verbetering.

Nr. 38 VAN MEVROUW NYSSENS

Art. 6

In § 2, eerste lid, van het voorgestelde artikel 216quinquies, het woord «gekende» schrappen.

Verantwoording

Het woord «gekende» is overbodig : hoe kan men iets meedelen aan iemand die men niet kent ? Dit ontwerp geeft overigens geen enkele garantie dat de slachtoffers vergoed zullen worden, want in de meeste gevallen zal een voorbehoud worden gemaakt inzake de burgerlijke belangen, maar op die wijze wordt een enorme achterstand gecreëerd van niet-afgehandelde zaken.

N° 39 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 1

Remplacer dans cet article le chiffre « 78 » par le chiffre « 77 ».

Justification

Dans l'article 1er de l'avant-projet de loi soumis au Conseil d'État, il était indiqué qu'il s'agissait de régler une matière visée à l'article 77 de la Constitution. Le Conseil d'État n'a pas émis d'observations à ce sujet. Plus tard, lors du dépôt du projet, 77 devint 78, sans qu'aucune explication ne fût donnée.

Le présent amendement vise à en revenir au texte de l'avant-projet. La nouvelle procédure a en effet incontestablement des répercussions sur l'organisation des cours et tribunaux.

D'une part, des obligations sont imposées qui ont une influence directe sur la manière dont un tribunal ou une cour doivent s'organiser. Un tribunal ou une cour sont par exemple obligés de se prononcer dans un délai déterminé sans être autorisés à reporter une affaire à plus de quinze jours.

D'autre part, des compétences nouvelles sont créées : le procureur du Roi peut requérir un mandat d'arrêt en vue d'un jugement immédiat; le juge d'instruction peut décerner ce mandat. On peut s'en référer pour cet élément à «l'avis de base» du Conseil d'État relatif à la problématique de la qualification des projets de loi : «L'économie du texte constitutionnel autant que son intelligence et sa cohérence veulent alors que les procédures du bicaméralisme égalitaire valent tant pour l'organisation des cours et tribunaux que pour la détermination de leurs attributions.» (voir doc. Sénat, 1995-1996, n° 7/2, p. 5).

On peut enfin faire mention, à cet égard, de la législation existante et, plus précisément, de la loi du 22 mars 1996 relative à la reconnaissance du Tribunal international pour l'ex-Yougoslavie et du Tribunal international pour le Rwanda et à la coopération avec ces tribunaux. L'article 12 de cette loi réglemente l'arrestation et le transfert des personnes qui doivent comparaître devant l'un des tribunaux susmentionnés. Cet article fut adopté selon la procédure du bicaméralisme intégral (voir l'article 1er de la loi susmentionnée).

Aujourd'hui, une réglementation est instaurée prévoyant que quelqu'un pourra être arrêté en vue d'une comparution immédiate devant un tribunal correctionnel (belge). *Mutatis mutandis*, la procédure du bicaméralisme intégral doit par conséquent être appliquée dans ce cas-ci.

N° 40 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 3bis (nouveau)

Insérer un article 3bis rédigé comme suit :

«Article 3bis. — L'article 184, alinéa premier, du même Code, modifié par les lois des 10 juillet 1967 et 11 juillet 1994, est remplacé par le texte suivant:

«Sans préjudice de l'article 209bis, troisième alinéa, il y aura au moins un délai de dix jours,

Nr. 39 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 1

In dit artikel het cijfer « 78 » vervangen door het cijfer « 77 ».

Verantwoording

In artikel 1 van het aan de Raad van State voorgelegde voorontwerp was aangegeven dat een aangelegenheid werd geregeld als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet. De Raad van State maakte wat dat betreft geen opmerkingen. Later bij de indiening van dit ontwerp werd dit gewijzigd in 78, zonder opgave van redenen.

Dit amendement strekt ertoe terug te keren naar de tekst van het voorontwerp. De nieuwe procedure heeft immers ontegensprekelijk een weerslag op de organisatie van de hoven en de rechtbanken.

Enerzijds worden er verplichtingen opgelegd die een directe invloed hebben op de wijze waarop een rechtbank of een hof zich dient te organiseren. Zo moet de rechtbank of het hof binnen een bepaalde termijn uitspraak doen, waarbij het hen bovendien niet toegelaten is een zaak langer dan 15 dagen uit te stellen.

Anderzijds ontstaan er nieuwe bevoegdheden: de procureur des Konings kan een bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke berechting vorderen; de onderzoeksrechter zal dit bevel kunnen uitvaardigen. Hiervoor kan verwezen worden naar het «basisadvies» van de Raad van State met betrekking tot de problematiek van de kwalificatie van wetsontwerpen : «Ter wille van de strekking van de tekst van de Grondwet, alsook van de bevatelijkheid en de samenhang ervan moeten de procedures van het volledige bicamerisme zowel toepasselijk zijn op de organisatie van de hoven en de rechtbanken als op de vaststelling van hun bevoegdheden» (zie Stuk Senaat, 1995-1996, 7/2, blz. 5).

Er kan in dit verband ten slotte melding worden gemaakt van reeds bestaande wetgeving, en meer bepaald van de wet van 22 maart 1996 betreffende de erkenning van en de samenwerking met het Internationaal Tribunaal voor voormalig Joegoslavië en het Internationaal Tribunaal voor Rwanda. Artikel 12 van deze wet regelt de aanhouding en de overbrenging van personen die dienen te verschijnen voor een van voornoemde tribunalen. Dit artikel werd goedgekeurd volgens de integraal bicamerale procedure (zie artikel 1 van voornoemde wet).

Thans wordt een regeling ingevoerd waarbij iemand zal kunnen worden aangehouden met het oog op de onmiddellijke verschijning voor een (Belgische) correctionele rechtbank. *Mutatis mutandis* dient dan ook in dit geval de integraal bicamerale procedure te worden toegepast.

Nr. 40 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 3bis (nieuw)

Een artikel 3bis invoegen, luidende :

«Artikel 3bis. — Artikel 184, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, gewijzigd bij de wetten van 10 juli 1967 en 11 juli 1994, wordt vervangen als volgt:

«Onverminderd artikel 209bis, derde lid, wordt een termijn van ten minste tien dagen, die in voorko-

augmenté, s'il y a lieu, en raison de la distance, entre la citation et la comparution, à peine de nullité de la condamnation qui serait prononcée par défaut contre la personne citée. »

Justification

L'article 184, premier alinéa, du Code d'instruction criminelle prévoit un délai de 10 jours entre la citation et la comparution. La limitation à deux jours de ce délai de citation, dans l'article 209bis proposé dudit code, engendre une incompatibilité lourde de conséquences, étant donné que, dans la procédure d'appel, une possibilité d'opposition est bel et bien prévue.

Nº 41 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 5

Au deuxième alinéa de l'article 209bis en projet, remplacer le mot «quinze» par le mot «vingt».

Justification

Il est ressorti, entre autres, de l'audition d'un représentant du collège des procureurs généraux que le délai de fixation proposé de quinze jours est trop court dans la pratique pour permettre au procureur général d'étudier les dossiers.

Le procureur général devra donc s'organiser de manière à pouvoir fixer l'affaire à la première audience utile et à ne devoir se baser que sur la préparation du dossier par le procureur du Roi, ce qui pourra également avoir des effets néfastes pour le prévenu.

Nº 42 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 5

Au quatrième alinéa de l'article 209bis en projet, remplacer les mots «quinze jours» par les mots «deux mois».

Justification

L'affaire est remise pendant quinze jours (au plus), notamment en vue d'entendre des témoins ou d'effectuer une enquête sociale.

La question est de savoir si ce délai est suffisamment réaliste.

À l'heure actuelle, effectuer une enquête sociale demande facilement plusieurs mois. Pourra-t-on tout à coup le faire en quinze jours ? Une enquête sociale sérieuse est pourtant essentielle. Avant de pouvoir prononcer une peine telle que l'imposition d'un certain nombre d'heures de travaux d'intérêt général, le juge doit pouvoir se faire une idée suffisamment claire de la personne qui comparaît devant lui.

mend geval verlengd wordt wegens de afstand, tussen de dagvaarding en de verschijning gelaten, op straffe van nietigheid van de veroordeling die bij verstek tegen de gedaagde mocht worden uitgesproken. »

Verantwoording

Artikel 184, eerste lid, van het Wetboek van strafvordering voorziet in een termijn van 10 dagen tussen de dagvaarding en de verschijning. Nu deze dagvaardingstermijn in het voorgestelde artikel 209bis van deze wet beperkt wordt tot twee dagen, ontstaat een onverenigbaarheid met verstrekende gevolgen, gezien in de procedure van hoger beroep wél een verzetsmogelijkheid wordt voorzien.

Nr. 41 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 5

In het tweede lid van het voorgestelde artikel 209bis, het woord «vijftien» vervangen door het woord «twintig».

Verantwoording

Uit de hoorzitting met onder meer een vertegenwoordiger van het college van procureurs-generaal bleek dat de vooropgestelde vaststellingstermijn van vijftien dagen in de praktijk te kort is om de procureur-generaal de mogelijkheid te bieden de dossiers in te studeren.

De procureur-generaal zal zich bijgevolg zo moeten organiseren dat hij de zaak op de eerste nuttige zitting kan stellen en dat hij enkel dient voort te bouwen op de voorbereiding van het dossier door de procureur des Konings, hetgeen ook nadelige effecten kan ressorteren ten aanzien van de beklaagde.

Nr. 42 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 5

In het vierdelid van het voorgestelde artikel 209bis, de woorden «vijftien dagen» vervangen door de woorden «twee maanden».

Verantwoording

De zaak kan (maximaal) vijftien dagen worden uitgesteld onder meer met het oog op het horen van getuigen of het verrichten van een maatschappelijke enquête.

De vraag is of deze termijn wel voldoende realistisch is.

Het verrichten van een maatschappelijke enquête vergt thans gemakkelijk enkele maanden. Zal men dit voortaan ineens binnen de 15 dagen kunnen? Nochtans is een degelijk verricht maatschappelijke enquête van wezenlijk belang. De rechter moet zich een voldoende duidelijk beeld kunnen vormen van de persoon die voor hem verschijnt alvorens een straf zoals het opleggen van een aantal uren gemeenschapsdienst te kunnen uitspreken.

Ce délai semble également très court pour entendre des témoins. *Quid si un témoin est malade ou en voyage ? Ou s'il s'agit d'un témoin étranger (dans le cadre de l'Euro 2000, par exemple, lorsqu'un supporter étranger a vu comment un autre supporter a été abattu) ?*

C'est pourquoi il est proposé de prolonger le délai dans lequel l'affaire pourra être reportée. Une telle prolongation n'a en effet pas d'incidence significative sur la procédure même. L'intéressé doit toujours être remis en liberté après sept jours (*cf. à l'article 7 du projet, l'article 20bis, § 5, proposé*). Dans ces conditions, reporter l'affaire de quinze jours ou de deux mois (au plus) n'a plus beaucoup d'importance. Dans les deux cas, l'intéressé devra en effet toujours être remis en liberté.

Nº 43 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 5

Entre les quatrième et cinquième alinéas de l'article 209bis proposé, insérer un alinéa 4, libellé comme suit :

« Si un témoin doit être cité à comparaître, le délai est réduit conformément à l'article 184, alinéa 4. »

Justification

La procédure accélérée devant le tribunal correctionnel prévoit, à l'article 216*septies*, une réduction du délai de comparution si un témoin doit être entendu.

Étant donné qu'en appel également, il est prévu que la cour peut reporter l'affaire une ou plusieurs fois pour autant qu'elle la prenne en délibéré au plus tard quinze jours après l'audience d'introduction, il y a lieu de prévoir, là aussi, la réduction du délai conformément à l'article 184, quatrième alinéa, du Code d'instruction criminelle.

Nº 44 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

À l'article 216*quinquies*, § 1er, proposé, insérer les mots «, conformément à l'article 20bis de la même loi,» entre le mot «subordonnée» et les mots «au respect».

Justification

Il s'agit de préciser le texte. La rédaction actuelle donne lieu à une interprétation erronée et permet d'étendre le champ d'application des personnes que le procureur du Roi peut convoquer aux personnes qui, sur la décision du juge d'instruction, ont été mises en liberté sous condition, conformément aux articles 35 et 36 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, alors que cette décision n'a pas été prise à la suite d'une requête du procureur du Roi dans le cadre de la procédure accélérée.

Ook wat het horen van getuigen betreft lijkt deze periode uitermate kort. Wat als een getuige ziek is of op reis ? Of wat als het een buitenlandse getuige betreft (bijvoorbeeld in het kader van Euro 2000, wanneer een buitenlands voetbalsupporter gezien heeft hoe een andere supporter werd neergeslagen) ?

Vandaar dat voorgesteld wordt om de termijn te verlengen waarbinnen de zaak kan worden uitgesteld. Een dergelijke verlenging heeft immers geen enkele wezenlijke weerslag op de procedure zelf. Het is zo dat de betrokkenen steeds na 7 dagen dient in vrijheid te worden gesteld (zie artikel 7 van het ontwerp : het voorgestelde artikel 20bis, § 5). Of dus nu de zaak 15 dagen of (maximaal) twee maanden wordt uitgesteld speelt dan ook nog weinig rol. De betrokkenen zal immers in beide gevallen steeds in vrijheid moeten worden gesteld.

Nr. 43 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 5

Tussen het vierde en het vijfde lid van het voorgestelde artikel 209bis een nieuw lid invoegen, luidende :

« Indien een getuige moet worden gedagvaard om te verschijnen, wordt de termijn verminderd overeenkomstig artikel 184, vierde lid. »

Verantwoording

De snelrechtprecedure voor de correctionele rechbank voorziet in artikel 216*septies* een vermindering van de dagvaardingstermijn zo een getuige dient te worden gedagvaard.

Gezien ook in de beroepsprocedure wordt bepaald dat hethof de zaak eenmaal of meerdere malen kan uitstellen, op voorwaarde dat het deze uiterlijk vijftien dagen na de inleidingszitting in beraad neemt, dient ook hier deze termijnverkorting, conform artikel 184, vierde lid, van het Wetboek van strafvordering, te worden ingeschreven.

Nr. 44 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

In het eerste lid van § 1 van het voorgestelde artikel 216*quinquies*, tussen het woord «wie» en de woorden «de vrijheid» de woorden «, overeenkomstig artikel 20bis van dezezelfde wet,» invoegen.

Verantwoording

Het betreft een tekstuele verduidelijking. De huidige libellering geeft aanleiding tot foute interpretatie, en maakt het mogelijk dat het toepassingsgebied van de personen die de procureur des Konings kan oproepen wordt uitgebreid tot die personen die ingevolge een beslissing van de onderzoeksrechter in vrijheid onder voorwaarden verkeren conform de artikelen 35 of 36 van de wet van 20 juli betreffende de voorlopige hechtenis, terwijl deze beslissing niet werd genomen ingevolge een vordering door de procureur des Konings in het kader van de snelrechtprecedure.

Nº 45 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

À l'article 216*quinquies*, § 1er, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots «des articles 35 et 36» par les mots «de l'article 35».

Justification

Il y a lieu de supprimer l'article 36.

La notification de la fixation par le procureur doit avoir lieu immédiatement (*cf.* l'article 216*quinquies*, § 1er, deuxième alinéa, proposé).

L'article 36 de la loi sur la détention préventive concerne la situation dans laquelle le juge d'instruction ou la chambre du conseil modifient, suppriment, ou prolongent, les conditions. Il est clair que cela interviendra à une phase ultérieure de la procédure, en d'autres termes, après que la notification a eu lieu.

Par conséquent, il est absurde de disposer que le procureur doit convoquer les personnes qui entrent dans le champ d'application de l'article 36, (c'est-à-dire celles dont les conditions ont été modifiées ou supprimées), puisque la notification aura déjà lieu à ce moment. En effet, ce cas ne se présentera jamais en pratique.

Nº 46 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

Remplacer l'article 216*quinquies*, 1er, alinéa 2, proposé par la disposition suivante :

«Le procureur du Roi notifie sans délai à toute personne visée à l'alinéa 1er et son avocat les lieu, date et heure de l'audience, lorsque le mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate, visé à l'article 20bis de la même loi, est décerné ou dès que le juge d'instruction a pris la décision conformément à l'article 35 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.»

Justification

La personne convoquée et son avocat doivent également recevoir notification des lieu, jour et heure de l'audience, si le juge d'instruction ne décerne pas de mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate mais qu'il impose une mesure de liberté sous conditions au sens de l'article 35 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive.

Nº 47 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

Au § 3 de l'article 216*quinquies* proposé, remplacer les mots «au plus tôt après quatre jours mais dans

Nr. 45 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

In het voorgestelde art. 216*quinquies*, § 1, eerste lid, de woorden «de artikelen 35 en 36» vervangen door de woorden «artikel 35».

Verantwoording

Artikel 36 dient te worden geschrapt.

De kennisgeving van de dagstelling door de procureur dient onmiddellijk plaats te vinden (zie het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 1, tweede lid).

Artikel 36 van de voorlopige-hechteniswet betreft de situatie waarbij de onderzoeksrechter of de raadkamer de voorwaarden wijzigt, opheft of verlengt. Het is duidelijk dat dit zal gebeuren in een latere fase van de procedure, met andere woorden nadat de kennisgeving reeds is verricht.

Het is dan ook absurd te stellen dat de procureur personen dient op te roepen die vallen onder de toepassing van artikel 36 (zijnde personen wiens voorwaarden werden gewijzigd of opgeheven), vermits de kennisgeving alsdan reeds zal zijn geschied. Dit geval zal zich in de praktijk immers nooit voordoen.

Nr. 46 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

Het tweede lid van § 1 van het voorgestelde artikel 216*quinquies* vervangen als volgt :

«De procureur des Konings stelt elke persoon bedoeld in het eerste lid en zijn advocaat onmiddellijk in kennis van de plaats, de dag en het uur van de zitting, wanneer het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning als bedoeld in artikel 20bis van dezelfde wet wordt uitgevaardigd of vanaf de beslissing van de onderzoeksrechter die wordt genomen overeenkomstig artikel 35 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis.»

Verantwoording

Ook indien de onderzoeksrechter geen bevel tot aanhouding met het oog op de onmiddellijke verschijning uitvaardigt, maar wel een vrijheid onder voorwaarden oplegt, zoals bedoeld in artikel 35 van de wet betreffende de voorlopige hechtenis van 20 juli 1990, dienen de opgeroepene en zijn advocaat ingelicht te worden over de plaats, dag en het uur van de zitting.

Nr. 47 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

In § 3 van het voorgestelde artikel 216*quinquies* de woorden «ten vroegste vier en ten hoogste zeven»

les sept jours » **par les mots** « *au plus tôt après six jours mais dans les dix jours* ».

Justification

Le délai dans lequel on doit se présenter au tribunal est trop court pour plusieurs raisons.

Tout d'abord, il convient de garantir les droits de la défense. En application de l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'homme, le suspect doit en effet « disposer du temps et des facilités nécessaires à la préparation de sa défense ». On peut à ce sujet renvoyer à l'avis du Conseil d'État (Doc. parl., Chambre, 99/00, nr. 306/001, pp. 30 et suivantes) :

« Or, tel qu'il est actuellement rédigé, le texte en projet n'offre pas suffisamment de garanties quant à l'effectivité du temps nécessaire à la préparation d'une défense.

Cet aménagement du délai de cinq jours est d'autant plus important que le dossier sur la base duquel sera jugé le prévenu aura été constitué par le procureur du Roi qui, compte tenu du temps qui lui aura été imparti, se préoccupera davantage de rassembler soit les preuves d'un flagrant délit, soit de réunir les charges suffisantes. En revanche, l'avocat du prévenu devra à son tour réunir les éléments à décharge afin de rétablir un certain équilibre dans cette procédure accélérée.

Il est, dès lors, impératif que les avocats puissent disposer d'un temps raisonnable eu égard aux enjeux du dossier, pour rassembler les éléments favorables à leurs clients. »

Du point de vue pratique également, la brièveté du délai soulève des questions. Arrivera-t-on à soumettre un dossier complet au tribunal ? En effet, il faut souvent plus de sept jours, actuellement, pour obtenir les pièces administratives requises, comme le bulletin de renseignements, l'extrait du registre pénal central et, last but not least, l'extrait du jugement en cas de récidive. Et puis, comment les services de police parviendront-ils à effectuer, dans le délai imparti, l'enquête de personnalité à laquelle le juge doit se référer pour pouvoir prendre une décision qui tienne compte du profil du suspect ?

C'est pourquoi l'on propose d'allonger les délais de manière que la comparution ne doive plus avoir lieu que six jours au moins et dix jours au plus après la délivrance du mandat d'arrêt (au lieu de quatre jours au moins et sept jours au plus).

N° 48 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

Compléter le premier alinéa de l'article 216^{quinquies}, § 3, proposé, par les mots « ou, si aucun mandat d'arrêt n'est décerné, à compter de la décision du juge d'instruction, prise conformément à l'article 35 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive ».

Justification

Le délai strict de comparution n'est pas prévu dans l'alinéa proposé pour les prévenus dont la mise en liberté est subordonnée

vervangen door de woorden « *ten vroegste zes en ten hoogste tien* ».

Verantwoording

De termijn binnen dewelke men dient te verschijnen voor de rechtbank is om diverse redenen te kort.

In de eerste plaats dienen de rechten van verdediging te worden gevrijwaard. Bij toepassing van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens dient de verdachte immers « te beschikken over voldoende tijd en faciliteiten welke nodig zijn voor de voorbereiding van zijn verdediging ». Er kan wat dit betreft worden verwezen naar het advies van de Raad van State (Stuk Kamer, nr. 306-001, 99/00, blz. 30 en volgende) :

« Zoals de ontworpen tekst thans geredigeerd is, biedt hij evenwel onvoldoende garanties ten aanzien van de vraag of de tijd die noodzakelijk is voor de voorbereiding van een verdediging werkzaam is.

Die aanpassing van de termijn van vijf dagen is des te belangrijk daardoor het dossier op basis waarvan de beklaagde zal worden beoordeeld, aangelegd zal zijn door de procureur des Konings die, gezien de tijd die hem zal zijn toegemeten, zich meer zal bezighouden met het verzamelen van bewijzen van een ontdekking op heterdaad of met het bijeenbrengen van toereikende bewijzen. De advocaat van de beklaagde zal in ruil hiervoor op zijn beurt gegevens à décharge moeten verzamelen om het evenwicht in die snelle procedure enigszins te herstellen.

Gelet op hetgeen in het dossier op het spel staat, is het dan ook absoluut noodzakelijk dat de advocaten zouden beschikken over een redelijke termijn om de gegevens die voor hun cliënten gunstig zijn, te kunnen verzamelen. »

Ook vanuit praktisch oogpunt roept de korte termijn vragen op. Zal wel aan de rechtbank een volledig dossier kunnen worden voorgelegd ? Het duurt immers nu vaak langer dan zeven dagen om de vereiste administratieve stukken te bekomen, zoals het inlichtingenbulletin, het uittreksel uit het centraal strafregister en niet het minst het vonnisuitreksel bij herhaling. Of nog, hoe zullen de politiediensten erin slagen binnen de vooropgestelde termijn een onderzoek naar de persoonlijkheid uit te voeren, waarnaar de rechter moet verwijzen om een beslissing te nemen die rekening houdt met het profiel van de verdachte ?

Er wordt daarom voorgesteld de termijnen te verlengen, zodanig dat de verschijning dient te geschieden ten vroegste zes dagen en ten hoogste tien dagen na het bevel tot aanhouding (in plaats van respectievelijk vier en zeven dagen).

Nr. 48 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

Het eerste lid van het voorgestelde artikel 216^{quinquies}, § 3, aanvullen als volgt : « of, indien geen aanhoudingsbevel wordt uitgevaardigd, vanaf de beslissing van de onderzoeksrechter die wordt genomen overeenkomstig artikel 35 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis ».

Verantwoording

De strikte verschijningstermijn wordt in het voorgestelde lid niet voorzien voor verdachten van wie de vrijheid afhankelijk

à des conditions définies à l'article 35 de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive. Comme il doit s'agir de la décision par laquelle le juge d'instruction a été saisi pour la première fois par le parquet et, plus précisément, de la décision faisant suite à la demande de délivrance d'un mandat d'arrêt, il faut préciser que le délai en question ne commencera à courir qu'à condition qu'aucun mandat d'arrêt n'ait été décerné, et ce, pour éviter que le délai de comparution ne puisse commencer à courir après la prise ultérieure d'une décision relative au mandat d'arrêt conformément à l'article 35.

Nº 49 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

Supprimer le dernier alinéa du § 3 de l'article 216*quinquies* proposé.

Justification

Le droit de faire opposition doit être maintenu.

Le prévenu qui a fait défaut parce qu'il ne s'estimait pas encore capable de se défendre convenablement, doit pouvoir faire appel du jugement le condamnant.

L'égalité des chances prescrite par l'article 6, § 1er, de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'Homme est rompue sinon. C'est au procureur du Roi qu'il appartiendra de choisir la procédure à suivre (comparution immédiate ou non). Ce choix sera déterminant pour le prévenu quant à la possibilité qu'il aura, par la suite, de faire (ou non) opposition contre un jugement par défaut.

Nº 50 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

À l'article 216*sexies*, deuxième alinéa, proposé, remplacer les mots «du prévenu» par les mots «de l'inculpé».

Justification

«Au cours de l'instruction préparatoire, c'est-à-dire de la phase précédant l'instruction à l'audience, on utilise le terme d'inculpé. Dès le renvoi devant la juridiction de jugement, on parle soit de prévenu, soit d'accusé. Tout dépend de la juridiction devant laquelle est renvoyé l'intéressé: la personne qui est renvoyée devant le tribunal de police ou le tribunal correctionnel est un prévenu, la personne qui doit comparaître devant la cour d'assises est un accusé.» (Van den Wyngaert, C., *Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen*, Maklu, 1994, p. 432)

Quand la juridiction de jugement décide que l'affaire est trop complexe pour être examinée dans le cadre de la procédure de comparution immédiate et qu'elle doit donc être renvoyée au procureur du Roi, le prévenu redevient un «inculpé» qui peut être renvoyé ensuite, le cas échéant, devant la juridiction de jugement.

wordt gesteld van voorwaarden, zoals bedoeld in artikel 35 van de wet van 20 juli betreffende de voorlopige hechtenis. Gezien het moet gaan om de beslissing waarbij de onderzoeksrechter door het parket voor de eerste maal werd gevatt, met name de beslissing ingevolge de vordering tot uitvaardiging van een aanhoudingsbevel, wordt bepaald dat het moet gaan om een termijn die enkel start als geen aanhoudingsbevel werd uitgevaardigd, om te vermijden dat de verschijningstermijn zou kunnen aanvatten na een latere beslissing over het aanhoudingsbevel conform artikel 35.

Nr. 49 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

Het laatste lid van § 3 van het voorgestelde artikel 216*quinquies* doen vervallen.

Verantwoording

Het recht op verzet moet behouden blijven.

Een verdachte die verstek heeft laten gaan omdat hij vond dat hij nog niet in staat was zich naar behoren te verdedigen, moet tegen het veroordelend vonnis verzet kunnen aantekenen.

De door artikel 6, § 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens voorgeschreven wapengelijkheid wordt hiermee doorbroken. Het zal de procureur des Konings zijn die de te volgen procedure kiest (snelrecht of niet). Deze keuze zal bepalend zijn voor de verdachte ten aanzien van zijn mogelijkheid om later (al dan niet) verzet te kunnen aantekenen tegen een verstekvonnis.

Nr. 50 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 216*sexies*, tweede lid, het woord «beklaagde» vervangen door het woord «verdachte».

Verantwoording

«Tijdens het voorlopig onderzoek, namelijk de fase die voorafgaat aan het onderzoek ter terechting, wordt de term verdachte gebruikt. Vanaf de verwijzing naar het vonnispaleis spreekt men hetzij van beklaagde, hetzij van beklaagde. Dit laatste onderscheid slaat op het rechtscollege waarnaar de betrokkenen werden verwezen: de persoon die naar de politierechtbank of de correctionele rechtbank is verwezen is een beklaagde, de persoon die voor het hof van assisen moet terechtstaan is een beschuldigde.» (Van Den Wyngaert, C., *Strafrecht en strafprocesrecht in hoofdlijnen*, Maklu, 1994, blz. 432)

Op het ogenblik dat het vonnispaleis besluit dat de zaak te complex is om te worden onderzocht binnen het kader van de snelrechtprocedure, en derhalve dient teruggezonden te worden aan de procureur des Konings, wordt de betichtte persoon opnieuw een «verdachte», die desgevallend opnieuw kan verwezen worden naar het vonnispaleis.

N° 51 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

Au premier alinéa de l'article 216*septies*proposé, remplacer les mots «quinze jours» par les mots «deux mois».

Justification

L'affaire peut être reportée de quinze jours (maximum) en vue de l'audition de témoins ou de l'exécution d'une enquête sociale.

La question qui se pose est de savoir si ce délai est suffisamment réaliste.

Actuellement, l'exécution d'une enquête sociale demande facilement quelques mois. Deviendra-t-elle subitement possible en l'espace de 15 jours ? Pourtant, il est essentiel qu'une enquête sociale soit exécutée sérieusement. Le juge doit pouvoir se faire une idée suffisamment claire de la personne qui compareît devant lui avant de pouvoir prononcer une peine comme l'accomplissement d'un certain nombre d'heures de travaux d'intérêt général.

En ce qui concerne l'audition de témoins aussi, cette période semble extrêmement courte. Qu'en sera-t-il si un témoin est malade ou en voyage ? Ou s'il s'agit d'un témoin étranger (par exemple dans le cadre de l'Euro 2000, si un supporter étranger a vu comment un autre supporter a été terrassé) ?

C'est pourquoi nous proposons de prolonger le délai dans lequel l'affaire peut être reportée. Pareille prolongation n'a en effet aucune incidence essentielle sur la procédure proprement dite. L'intéressé doit toujours être mis en liberté après 7 jours (voir l'article 7 du projet: l'article 20bis, § 5, proposé). Le fait que l'affaire soit reportée de 15 jours ou de deux mois (maximum) ne joue donc quasiment aucun rôle, car dans les deux cas, l'intéressé devra toujours être mis en liberté.

N° 52 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

À l'article 216*septies*proposé, insérer, entre le mot «Roi» et le mot «pour», le mot «, notamment,».

Justification

Le texte tel qu'il est libellé actuellement prévoit que, contrairement ce qui est possible dans le cadre de la procédure en appel, le tribunal ne peut remettre une cause que lorsque des témoins doivent être entendus ou qu'une enquête sociale doit être réalisée. Le tribunal doit néanmoins aussi pouvoir remettre la cause d'office (par exemple pour répondre à d'éventuelles conclusions) ou à la demande de l'inculpé pour permettre à ce dernier de préparer sa défense.

Nr. 51 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

In het eerste lid van het voorgestelde artikel 216*septies* de woorden «vijftien dagen» vervangen door de woorden «twee maanden».

Verantwoording

De zaak kan (maximaal) vijftien dagen worden uitgesteld met het oog op het horen van getuigen of het verrichten van een maatschappelijke enquête.

De vraag is of deze termijn wel voldoende realistisch is.

Het verrichten van een maatschappelijke enquête vergt thans gemakkelijk enkele maanden. Zal men dit voortaan ineens binnen de 15 dagen kunnen ? Nochtans is een degelijk verrichte maatschappelijke enquête van wezenlijk belang. De rechter moet zich een voldoende duidelijk beeld kunnen vormen van de persoon die voor hem verschijnt alvorens een straf zoals het opleggen van een aantal uren gemeenschapsdienst te kunnen uitspreken.

Ook wat het horen van getuigen betreft lijkt deze periode uitermate kort. Wat als een getuige ziek is of op reis ? Of wat als het een buitenlandse getuige betreft (bijvoorbeeld, in het kader van Euro 2000, wanneer een buitenlands voetbalsupporter gezien heeft hoe een andere supporter werd neergeslagen) ?

Vandaar dat voorgesteld wordt om de termijn te verlengen waarbinnen de zaak kan worden uitgesteld. Een dergelijke verlenging heeft immers geen enkele wezenlijke weerslag op de procedure zelf. Het is zo dat de betrokkenen steeds na 7 dagen dient in vrijheid te worden gesteld (zie artikel 7 van het ontwerp : het voorgestelde artikel 20bis, § 5). Of dus nu de zaak 15 dagen of (maximaal) twee maanden wordt uitgesteld speelt dan ook nog weinig rol. De betrokkenen zal immers in beide gevallen steeds in vrijheid moeten worden gesteld.

Nr. 52 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 216*septies* tussen het woord «Konings» en het woord «om», de woorden «onder meer» invoegen.

Verantwoording

Volgens de huidige tekst kan de rechtbank, in tegenstelling tot de procedure in hoger beroep, de zaak slechts uitstellen als getuigen dienen te worden gehoord of een maatschappelijke enquête moet worden verricht. Het moet echter ook mogelijk zijn voor de rechtbank om de zaak ambtshalve uit te stellen (bijvoorbeeld om mogelijke conclusies te beantwoorden), of op verzoek van de verdachte teneinde hem de kans te geven zijn verweer voor te bereiden.

Nº 53 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

À l'article 20bis, § 1er, proposé, faire précéder le premier alinéa par ce qui suit :

«Sous réserve de l'application de l'article 59 du Code d'instruction criminelle,».

Justification

Selon l'article 59 du Code d'instruction criminelle, le juge d'instruction peut se saisir des faits et poser directement les actes relevant de la compétence du procureur du Roi dans tous les cas de flagrant délit ou cas réputés tels.

Le Conseil d'État s'était demandé si une fois informé, le procureur du Roi pourrait encore décider de la mise en œuvre de la procédure de comparution immédiate au cas où le juge d'instruction aurait déjà posé plusieurs actes d'instruction et procédé à l'interrogatoire du prévenu en vue de la délivrance d'un mandat d'arrêt.

Il est clair que la procédure accélérée ne peut pas être suivie en cas d'application de l'article 59 du Code d'instruction criminelle. Il y a lieu de le préciser dans la loi.

Nº 54 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

À l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, remplacer le 1° par ce qui suit :

«1° le fait est punissable d'un emprisonnement correctionnel principal de six mois au moins ou d'une peine plus grave, sans excéder 5 ans en application de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.»

Justification

Les auditions ont clairement montré que les peines tant minimum que maximum proposées dans le cadre de l'application de la procédure accélérée sont trop élevées :

— d'une part, certains délits, comme par exemple les coups et blessures simples, ne pourront pas être traités par la procédure accélérée alors que tel était précisément le but;

— d'autre part, certains délits très graves, comme l'attaque à mains armées, entreront quant à eux en ligne de compte, ce qui n'est pas non plus le but recherché.

Voilà pourquoi on propose de ramener les peines minimum et maximum envisagées, respectivement à 6 mois et cinq ans.

Nr. 53 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, het eerste lid vervangen als volgt :

«Behoudens de toepassing van artikel 59 van het Wetboek van strafvordering, kan de procureur des Konings overeenkomstig artikel 216quinquies van het Wetboek een bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning vorderen indien aan de volgende voorwaarden is voldaan :»

Verantwoording

Op basis van artikel 59 van het Wetboek van strafvordering kan de onderzoeksrechter immers in alle gevallen van ontdekking op heterdaad of de als zodanig beschouwde gevallen het onderzoek aan zich trekken en rechtstreeks de handelingen verrichten die tot de bevoegdheden van de procureur des Konings behoren.

De Raad van State stelde zich de vraag of de procureur des Konings, zodra hij op de hoogte is gebracht, de onmiddellijke verschijning nog kan bevelen indien de onderzoeksrechter reeds verscheidene onderzoeksadden heeft verricht en de beklaagde verhoord heeft met het oog op het uitvaardigen van een bevel tot aanhouding.

Het is duidelijk dat de snelrechtprecedure niet kan worden toegepast indien artikel 59 van het Wetboek van strafvordering wordt toegepast. Dit dient verduidelijkt in de wet.

Nr. 54 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

Het 1° van het eerste lid van § 1 van het voorgestelde artikel 20bis vervangen als volgt :

«1° het feit wordt gestraft met een correctionele hoofdgevangenisstraf van ten minste zes maanden of met een zwaardere straf die overeenkomstig de wet van 4 oktober 1867 inzake de verzachtende omstandigheden vijf jaar niet te boven gaat.»

Verantwoording

Uit de hoorzittingen is duidelijk gebleken dat zowel de voorgestelde minimum- als maximumstraf voor de toepassing van het snelrecht te hoog is :

— enerzijds zullen bepaalde misdrijven, zoals bijvoorbeeld eenvoudige slagen en verwondingen, niet afgehandeld kunnen worden via de snelrechtprecedure, daar waar het juist de bedoeling was dat dergelijke misdrijven via deze procedure zouden kunnen worden afgehandeld;

— anderzijds zullen bepaalde zeer ernstige misdrijven, zoals een gewapende overval, wel in aanmerking komen, hetgeen evenmin de bedoeling is.

Er wordt daarom voorgesteld de vooropgestelde minimum- en maximumstraf te herleiden tot respectievelijk 6 maanden en vijf jaar.

Nº 55 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

À l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, remplacer les mots « d'un an » par les mots « d'un an au moins ou d'une peine plus grave ».

Justification

Correction du texte.

Nº 56 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

À l'article 20bis, alinéa 1er, § 1er, proposé, remplacer le 2° par la disposition suivante :

« 2° l'infraction est flagrante ».

Justification

Le texte proposé permet également d'appliquer la procédure accélérée aux infractions pour lesquelles les charges réunies dans le mois qui suit la commission de l'infraction sont suffisantes pour soumettre l'affaire au juge du fond.

C'est le ministère public qui décidera de la suffisance des charges. La question est donc de savoir comment on peut faire en sorte que la procédure accélérée soit appliquée en pareil cas de manière uniforme.

L'attitude du prévenu jouera également un rôle. S'il collabore et fait par exemple des aveux une semaine après les faits, son affaire pourra être réglée au moyen de la procédure accélérée (en raison de la suffisance des preuves). Dans le cas contraire, le prévenu pourra bénéficier des « avantages » de la procédure ordinaire. Il aura donc tout intérêt à ne pas avouer: en avouant dans le mois, il court en effet le risque d'être arrêté immédiatement et jugé alors qu'après un mois, ce ne sera peut-être plus le cas (parce qu'il faudra suivre alors la procédure de la détention préventive « ordinaire »).

La procédure accélérée a été élaborée essentiellement pour mettre les (petits) criminels à l'écart de la rue après avoir été pris en flagrant délit, afin que la population voie que « l'on fait quelque chose ». Il serait donc préférable, tant du point de vue de la philosophie du projet que du point de vue de la sécurité juridique, de limiter l'application de la procédure accélérée aux infractions flagrantes, c'est-à-dire aux infractions pour lesquelles l'intéressé a été mis à la disposition du parquet.

Nº 57 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

Compléter l'article 20bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, par un 3°, rédigé comme suit :

« 3° l'infraction a été accompagnée d'actes de violence à l'encontre de personnes ou de biens ».

Nr. 55 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis, § 1, eerste lid, 1°, de woorden « van een jaar » vervangen door de woorden « van ten minste een jaar of met een zwaardere straf ».

Verantwoording

Tekstcorrectie.

Nr. 56 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

Het 2° van het eerste lid van § 1 van het voorgestelde artikel 20bis vervangen als volgt :

« 2° het gaat om een op heterdaad ontdekt misdrijf ».

Verantwoording

De voorgestelde tekst maakt het snelrecht ook mogelijk voor misdrijven waarvan de bezwaren aangevoerd binnen de maand na het plegen ervan toereikend zijn om de zaak voor te leggen aan de rechter.

Het zal het openbaar ministerie zijn dat over deze toereikendheid beslist. De vraag is dan ook hoe er kan voor worden gezorgd dat het snelrecht in dat geval op een uniforme wijze zal worden toegepast.

Ook de houding van de verdachte zal hierbij een rol kunnen spelen. Als hij meewerkt, en bijvoorbeeld een week na de feiten bekentenis aflegt, dan zal zijn zaak via de snelrechtprocedure kunnen worden afgewerkt (wegen toereikendheid van de bewijzen). In het andere geval zal hij de « voordelen » van de gewone procedure kunnen genieten. De betrokkenen zal er dan ook alle baat bij hebben niet te bekennen: hij loopt door te bekennen binnen de maand immers het risico onmiddellijk te worden aangehouden en te worden berecht, daar waar dit na een maand misschien niet meer het geval is (omdat dan de procedure van de « gewone » voorlopige hechtenis dient te worden gevuld).

Het snelrecht is in wezen ontworpen om (kleine) criminelen « van de straat te houden » nadat ze betrapt zijn op het plegen van een misdrijf, zodat de bevolking « ziet dat er iets aan gedaan wordt ». Zowel vanuit de filosofie van het ontwerp, als vanuit het standpunt van de rechtszekerheid is het dan ook beter de toepassing van het snelrecht te beperken tot op heterdaad ontdekte misdrijven, misdrijven waarbij de betrokkenen ter beschikkingstelling werd gesteld van het parket.

Nr. 57 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

Het eerste lid van § 1 van het voorgestelde artikel 20bis aanvullen met een 3°, luidende :

« 3° het gaat om een misdrijf waarbij gebruik werd gemaakt van geweld ten aanzien van personen of onroerende goederen ».

Justification

La nature des faits susceptibles d'entraîner l'application de la nouvelle procédure accélérée n'est pas définie clairement. En effet, les critères sont conçus de manière tellement large que des infractions très diverses peuvent entrer en ligne de compte.

Par conséquent, la question de savoir si certains faits feront ou non l'objet de poursuites suivant la nouvelle procédure, dépendra de la politique du ministère public. Il est donc possible que pour une même infraction, un arrondissement appliquera la procédure accélérée, tandis qu'un autre arrondissement appliquera la procédure ordinaire.

Ce qui soulève la question du principe d'égalité.

L'on peut à cet égard se référer à l'avis du Conseil d'État (doc. Chambre, 99/00, n° 306/001, pp. 26 et 27) :

«Chacun de ces critères, pas plus d'ailleurs que leur combinaison, ne rend compte, fût-ce de façon simplement approchée, de l'intention des auteurs, déclarée dans l'exposé des motifs, de restreindre la procédure accélérée à certains types d'infraction déterminés par des critères en quelque sorte sociologiques : il s'agit d'infractions regroupées comme formant «la petite délinquance» ou la «criminalité urbaine».

Cet écart entre les intentions des auteurs du projet, d'une part, et le texte lui-même, d'autre part, laisse penser que c'est aux responsables de la politique criminelle qu'il appartiendra de choisir parmi les infractions que le texte permet de soumettre à la procédure rapide, celles qui doivent y être effectivement soumises.

Le véritable champ d'application de la loi en projet sera ainsi tracé finalement par le collège des procureurs généraux et le ministre de la Justice.

Si la lettre de l'article 12 de la Constitution paraît respectée, il est moins sûr que l'esprit de ce principe le soit, car celui-ci est évidemment de résERVER au pouvoir législatif les règles de la répression, d'investir le Parlement de la compétence exclusive de déterminer les infractions et les peines tout autant que les formes dans lesquelles les poursuites doivent se dérouler.

C'est pourquoi il appartient au Parlement de faire les distinctions nécessaires pour fixer au moins les lignes essentielles des critères permettant de réunir du point de vue de la substance différentes catégories d'infractions en vue de les soumettre à une procédure rapide tout en sauvegardant la liberté individuelle.»

Le présent amendement tend donc à insérer dans le texte de la loi un critère supplémentaire, à savoir que la procédure accélérée ne pourra être appliquée qu'aux infractions qui ont été accompagnées d'actes de violence à l'encontre de personnes ou de biens. C'est en effet précisément pour cette raison que la population considère que les infractions visées — les actes de hooliganisme et la petite criminalité urbaine — constituent une menace et c'est pour cette même raison qu'elles nécessitent une réaction immédiate de la part de la police et de la justice.

N° 58 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

À l'article 20bis, § 4, proposé, supprimer ledixième tiret.

Verantwoording

De aard van de feiten die in aanmerking komen voor de toepassing van de nieuwe snelrechtprocedure is niet duidelijk omschreven. De criteria zijn immers zo ruim opgevat dat zeer uiteenlopende misdrijven in aanmerking komen.

Of bepaalde feiten al dan niet zullen vervolgd worden via de nieuwe procedure zal daarom afhangen van het beleid van het openbaar ministerie. Dit maakt het mogelijk dat eenzelfde misdrijf in een bepaald arrondissement via het snelrecht zou worden behandeld, en in een ander arrondissement via de gewone procedure.

Dit alles doet de vraag rijzen : wat met het gelijkheidsbeginsel ?

Er kan wat dit betreft worden verwezen naar het advies van de Raad van State (Stuk Kamer, 99/00, nr. 306/001, blz. 26 en 27) :

«Geen enkel van die criteria, noch overigens de combinatie ervan, geeft, al was het maar op loutere benaderende wijze, de in de memorie van toelichting vermelde bedoeling van de stellers van het ontwerp weer, namelijk de versnelde procedure te beperken tot bepaalde soorten van strafbare feiten die in zekere zin door sociologische criteria worden bepaald : strafbare feiten die onder «kleine criminaliteit» of «stadscriminaliteit» worden gegroepeerd.

Dat verschil tussen enerzijds de bedoeling van de stellers van het ontwerp en anderzijds de tekst zelf doet vermoeden dat degenen die belast zijn met het strafbeleid zullen moeten beslissen welke strafbare feiten die volgens de tekst via de snelle procedure kunnen worden behandeld, werkelijk aan die procedure moeten worden onderworpen.

Zo zal de echte werkingssfeer van de ontworpen wet uiteindelijk door het college van procureurs-generaal en de minister van Justitie worden afgabakend.

Weliswaar lijkt de letter van artikel 12 van de Grondwet te worden nageleefd, maar dat ook de strekking van het erin neergelegde beginsel in acht wordt genomen is minder zeker. Die strekking bestaat er uiteraard in dat de wetgevende macht als enige bevoegd is om de strafregels te bepalen en dat het Parlement de exclusieve bevoegdheid heeft om de strafbare feiten, de straffen en de vervolgingsprocedure vast te stellen.

Bijgevolg staat het aan het Parlement de noodzakelijke onderscheidingscriteria vast te stellen om op zijn minst de krachtlijnen te bepalen van de criteria die het mogelijk maken om verschillende categorieën van strafbare feiten op grond van hun wezenlijke kenmerken samen te brengen zodat ze via een snelprocedure kunnen worden behandeld zonder dat de individuele vrijheid in gedrang komt.»

Voorliggend amendement wenst daarom een bijkomend criterium in de tekst van de wet in te schrijven. Met name wordt aangegeven dat het snelrecht enkel zal kunnen worden toegepast met betrekking tot misdrijven waarbij gebruik wordt gemaakt van geweld ten aanzien van personen en onroerende goederen. De geviseerde misdrijven, namelijk het hooliganisme en de kleine stadscriminaliteit worden immers juist om die reden door de bevolking als bedreigend aanzien en vragen ook om die reden juist een onmiddellijke reactie vanwege politie en justitie.

Nr. 58 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis, § 4, het tiende streepje doen vervallen.

Justification

L'article 36, § 1er, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive dispose qu'au cours de l'instruction judiciaire, le juge d'instruction peut, d'office ou sur réquisition du procureur du Roi, imposer une ou plusieurs conditions nouvelles, retirer, modifier ou prolonger, en tout ou en partie, des conditions déjà imposées.

Étant donné que la procédure accélérée prévue exclut précisément une instruction judiciaire, cette disposition ne peut pas s'appliquer à l'article 20bis proposé de la loi du 20 juillet 1990.

En outre, l'article 20bis, § 4, dixième tiret, prévoit que l'article 36, § 1er, susvisé n'est applicable que jusqu'à la notification de la fixation par le procureur.

Cette dernière doit avoir lieu immédiatement (voir l'article 216quinquies, § 1er, alinéa 2, proposé).

Il n'est guère réaliste de supposer que dans ce court laps de temps (entre la mise en liberté sous conditions et la notification), le juge d'instruction retirerait, modifierait ou prolongerait ces conditions imposées.

N° 59 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

À l'article 20bis, § 5, alinéa 1er, proposé, insérer entre le mot «immédiate» et le mot «est» les mots :

«ou l'ordonnance prise par le juge d'instruction en application de l'article 35».

Justification

Il va de soi qu'il n'y a pas que le mandat d'arrêt qui est valable jusqu'au prononcé du jugement s'il est statué dans les sept jours à compter de l'ordonnance : l'ordonnance du juge d'instruction qui a mis l'inculpé en liberté sous conditions doit l'être tout autant.

N° 60 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

À l'article 20bis, § 6, proposé, remplacer la première phrase par la phrase suivante :

«Le juge d'instruction peut, d'office ou sur enquête motivée à lui adressée, donner mainlevée du mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate.»

Justification

Le juge d'instruction peut, en application du § 6 proposé, donner mainlevée du mandat d'arrêt tant que la notification prévue à l'article 216quinquies (convocation par le procureur du Roi) n'est pas intervenue.

Verantwoording

Artikel 36, § 1 van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis bepaalt dat de onderzoeksrechter in de loop van het gerechtelijk onderzoek, ambtshalve of op vordering van de procureur des Konings, een of meer nieuwe voorwaarden kan opleggen of reeds opgelegde voorwaarden opheffen, wijzigen of verlengen.

Gezien de voorziene snelrechtprecedure precies een gerechtelijk onderzoek uitsluit, kan deze bepaling niet van toepassing zijn op het voorgestelde artikel 20bis van de wet van 20 juli 1990.

Bovendien wordt in artikel 20bis, § 4, tiende streepje bepaald dat voornoemd artikel 36, § 1, slechts van toepassing is tot aan de kennisgeving van de dagstelling door de procureur.

Deze laatste dient onmiddellijk plaats te vinden (zie het voorgestelde artikel 216quinquies, § 2, tweede lid).

Het is weinig realistisch te veronderstellen dat de onderzoeksrechter in deze korte tijdspanne (tussen het opleggen van de vrijheid onder voorwaarden en de kennisgeving) deze opgelegde voorwaarden zou opheffen, wijzigen of verlengen.

Nr. 59 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

In het voorgestelde artikel 20bis, § 5, eerstelid, tussen de woorden «verschijning» en het woord «is», de volgende woorden invoegen :

«of de beschikking genomen door de onderzoeksrechter bij toepassing van artikel 35».

Verantwoording

Uiteraard is niet enkel het bevel tot aanhouding geldig tot de uitspraak van het vonnis, zo zij wordt gedaan binnen zeven dagen te rekenen van de beschikking, maar evenzeer de beschikking van de onderzoeksrechter die de verdachte in vrijheid onder voorwaarden stelde.

Nr. 60 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7

De eerste zin van § 6 van het voorgestelde artikel 20bis vervangen als volgt :

«De onderzoeksrechter kan ambtshalve of op grond van een met redenen omkleed verzoek dat hem wordt toegezonden, het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning opheffen.»

Verantwoording

De onderzoeksrechter kan volgens de voorgestelde § 6 het bevel tot aanhouding opheffen zolang de kennisgeving bedoeld in voorgesteld artikel 216quinquies (oproeping door de procureur des Konings) niet heeft plaatsgevonden.

L'article 216*quinquies*, § 1er, alinéa 2, proposé, dispose toutefois que le procureur doit faire cette notification immédiatement après la délivrance du mandat. En d'autres termes, le juge d'instruction n'aura, dans le meilleur des cas, que quelques heures pour retirer son mandat. Il est peu réaliste de penser que le juge d'instruction puisse changer d'avis en si peu de temps. La mainlevée du mandat doit dès lors être rendue possible durant toute la durée de la détention.

Nº 61 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

(Sous-amendement à l'amendement nº 60)

Art. 7

Supprimer le § 6 de l'article 20bis proposé.

Justification

Cette disposition est inapplicable, étant donné que l'article 216*quinquies*, § 1er, alinéa 2, proposé, du Code d'instruction criminelle prévoit que lorsque le mandat d'arrêt en vue de la comparution immédiate est décerné, le procureur du Roi procède immédiatement à la notification.

Il est peu réaliste de penser que le juge d'instruction puisse changer d'avis en si peu de temps. La mainlevée du mandat doit dès lors être rendue possible durant toute la durée de la détention.

Nº 62 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 7bis (nouveau)

Insérer un article 7bis (nouveau), libellé comme suit :

«Art. 7bis. — À l'article 16, § 1er, de la même loi est inséré, après le premier alinéa, un alinéa nouveau, rédigé comme suit :

«Le mandat d'arrêt en vue de la comparution immédiate visé à l'article 20bis de la présente loi ne peut être décerné qu'en cas d'absolue nécessité pour la sécurité publique et si le fait expose le prévenu à un emprisonnement correctionnel principal d'au moins six mois ou une peine plus grave qui, conformément à la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes, n'excède pas cinq ans.»

Justification

Si, conformément à l'article 20bis proposé de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, le mandat d'arrêt en vue de comparution immédiate peut aussi être requis si les faits sont punissables d'un emprisonnement correctionnel principal de six mois au moins, il convient de le préciser à l'article 16, § 1er, qui

Het tweede lid van het voorgestelde artikel 216*quinquies* stelt evenwel dat de procureur deze kennisgeving onmiddellijk na de uitvaardiging van het bevel dient te verrichten. Met andere woorden de onderzoeksrechter zal in het beste geval enkele uren tijd hebben om zijn bevel opnieuw in te trekken. Het is weinig realistisch te denken dat op die korte tijdsspanne de onderzoeksrechter van mening zal veranderen. De opheffing van het bevel moet daarom mogelijk worden gemaakt gedurende de ganse periode van hechtenis.

Nr. 61 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

(Subamendement op amendement nr. 60)

Art. 7

Paragraaf 6 van het voorgestelde artikel 20bis doen vervallen.

Verantwoording

Deze bepaling is onwerkzaam, gezien het voorgestelde artikel 216*quinquies*, § 1, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering voorziet dat de procureur des Konings onmiddellijk overgaat tot de kennisgeving wanneer het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning wordt afgeleverd.

Het is dus moeilijk denkbaar dat op de bijzonder korte tijdsspanne tussen het uitvaardigen van het aanhoudingsbevel en de kennisgeving van de oproeping de onderzoeksrechter ambtshalve of op verzoek het bevel tot aanhouding zou opheffen.

Nr. 62 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 7bis (nieuw)

Een artikel 7bis (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 7bis. — In artikel 16, § 1, van dezelfde wet wordt na het eerste lid een nieuw lid ingevoegd, luidende :

«Het bevel tot aanhouding met het oog op de onmiddellijke verschijning, zoals bedoeld in artikel 20bis van deze wet, kan slechts verleend worden in geval van volstrekte noodzakelijkheid voor de openbare veiligheid en indien het feit voor de verdachte een correctionele hoofdgevangenisstraf van ten minste zes maand of een zwaardere straf die overeenkomstig de wet van 4 oktober 1867 inzake de verzachttende omstandigheden vijf jaar niet te boven gaat.»

Verantwoording

Indien conform het voorgestelde artikel 20bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, het bevel tot aanhouding met het oog op onmiddellijke verschijning ook kan worden gevorderd indien de feiten ten minste met een correctieve hoofdgevangenisstraf van zes maand worden bestraft, dient

s'applique à chaque décision du juge d'instruction, comme le précise l'article 20, § 4, premier tiret, proposé.

Nº 63 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 8

Supprimer cet article.

Justification

Il y a, en l'occurrence, double emploi avec le § 5 de l'article 20bis proposé (voir article 7 du projet). Celui-ci dispose déjà que la détention ne peut durer que sept jours, après quoi l'intéressé doit être remis en liberté.

Nº 64 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 9

Supprimer cet article.

Justification

L'obligation de procéder à une enquête sociale ou d'établir un rapport succinct avant de pouvoir infliger une peine alternative doit être maintenue.

Le juge doit pouvoir se faire une idée suffisamment claire de la personne qui compareît devant lui avant de prendre une décision sur ce point. Il doit non seulement pouvoir condamner une personne, mais aussi pouvoir la juger.

Nº 65 DE M. VANDENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 10

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 64.

Nº 66 DE M. VANENBERGHE ET MME DE SCHAMPHELAERE

Art. 11

À cet article, remplacer les mots « 3 avril 2000 » par les mots « 1er mai 2000 ».

dit gepreciseerd in artikel 16, § 1, dat van toepassing is op elke beslissing van de onderzoeksrechter, zoals wordt bepaald in het voorgestelde artikel 20bis, § 4, eerste streepje.

Nr. 63 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 8

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Dit vormt dubbel gebruik met § 5 van het voorgestelde artikel 20bis (zie artikel 7 van het ontwerp). In laatstgenoemd artikel wordt reeds aangegeven dat de aanhouding slechts zeven dagen geldig is, waarna de betrokkenen in vrijheid moet worden gesteld.

Nr. 64 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 9

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

De verplichting tot het opmaken van een maatschappelijke enquête of een beknopt voorlichtingsrapport alvorens een alternatieve straf kan worden opgelegd, moet behouden blijven.

De rechter moet zich een voldoende duidelijk beeld kunnen vormen van de persoon die voor hem verschijnt alvorens de beslissing daartoe te nemen. Hij moet iemand niet enkel kunnen veroordelen, maar ook beoordelen.

Nr. 65 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 10

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zie amendement nr. 64.

Nr. 66 VAN DE HEER VANDENBERGHE EN MEVROUW DE SCHAMPHELAERE

Art. 11

In dit artikel, de woorden « 3 april 2000 » vervangen door de woorden « 1 mei 2000 ».

Justification	Verantwoording
Il est quasiment impossible que la loi devienne opérationnelle à la date prévue, soit le 3 avril 2000.	Het is zo goed als onmogelijk om de wet tegen de vooropgestelde datum van 3 april 2000 operationeel te maken.
Nº 67 DE MME NYSSENS	Nr. 67 VAN MEVROUW NYSSENS
Art. 10	Art. 10
Remplacer cet article par ce qui suit :	Dit artikel vervangen als volgt:
<i>«Art. 10 — À l'article 2, § 1er, alinéa 1er et alinéa 2 de la même loi, tel que modifié par la loi du 22 mars 1999, les mots «ou par un assistant de justice» sont insérés entre les mots «de probation» et le mot «avant».</i>	<i>«Art. 10 — In artikel 2, § 1, eerste en tweede lid, van dezelfde, bij de wet van 22 maart 1999 gewijzigde wet, worden de woorden «of een justitie-assistent» ingevoegd tussen de woorden «probatie-assistent» en «de opdracht».</i>
Justification	Verantwoording
Il est nécessaire d'instaurer au sein des parquets des services sociaux spécialement affectés à la réalisation des enquêtes sociales. Ceci nécessiterait une modification de la loi sur la probation dans la mesure où, en l'état actuel de la législation, ces enquêtes doivent être effectuées par les assistants de probation.	In de parketten moeten sociale diensten komen die speciaal belast zijn met het uitvoeren van de maatschappelijke enquêtes. Daartoe dient de wet betreffende de probatie gewijzigd te worden, aangezien deze enquêtes krachtens de huidige wetgeving door de probatie-assistenten moeten worden uitgevoerd.
Clotilde NYSSENS.	